

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

8. ÚNORA 2015

Z obsahu:

Odmítejme ideologickou kolonizaci rodiny

Svatý otec František
na setkání s rodinami
v Manile 16. ledna 2015
- strana 2 -

Oběť mše svaté

Z katechezi svatého
faráře arského
- strana 5 -

Milosrdný Samaritán naší doby

Rozhovor s významným
očním lékařem
Ermannem Dell'Omo
- strana 6 -

Arcibiskup Graubner přislíbil pomoc církvi v Moldavsku

- strana 8 -

Hněv

P. Bernward Deneke FSSP
- strana 9 -

O teologii násilí

- strana 10 -

Arcibiskup Tomasi:

Násilí nic nevyřeší

- strana 11 -

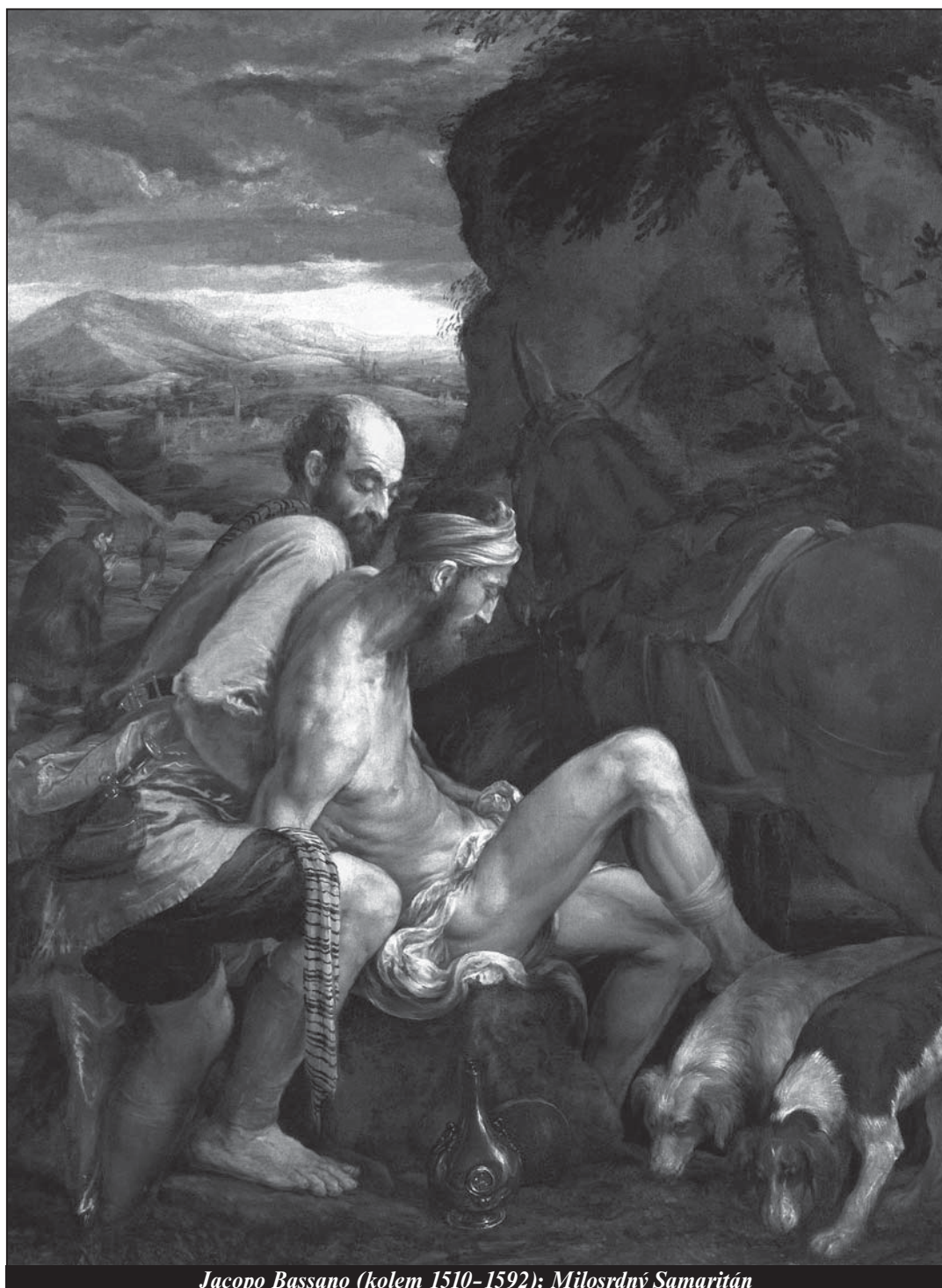
Pastýřský list německých biskupů z konce 19. století

- strana 12 -

Vzpomínky

na papeže Pia X. (15)

- strana 13 -

Jacopo Bassano (kolem 1510–1592): Milosrdný Samaritán

Odmítejme ideologickou kolonizaci rodiny

Svatý otec František na setkání s rodinami v Manile 16. ledna 2015

Drahé rodiny, drazí přátelé v Kristu! Děkuji za vaši účast na tomto večeru a za svědectví vaší lásky k Ježíši a jeho církvi. Děkuji biskupovi Reyesovi, předsedovi biskupské komise pro rodinu a život, za jeho slova na uvítanou. Zvláště děkuji těm, kteří přinesli svá svědectví a sdíleli s námi zkušenosti svého života víry. Pro církev na Filipínách jsou požehnáním mnohá hnutí, která se zabývají rodinou a kterým děkuji za jejich svědectví.

Písmo mluví málo o svatém Josefovi a tam, kde se o něm zmiňuje, nacházíme jej, jak odpočívá a anděl mu ve snu zjevuje Boží vůli.

V úryvku z evangelia, které jsme právě slyšeli, nacházíme Josefa, jak odpočívá nejenom jednou, ale dvakrát. Dnes večer bych si chtěl v Pánu s vámi všemi odpočinout. Potřebuji spočinout v Pánu spo-

lu s rodinami a vzpomínat na svou rodinu – otce, matku, dědečka, prababičku. Dnes s vámi odpočívám a chtěl bych se s vámi zamyslet nad darem rodiny. Předně bych však chtěl říci něco o snu, ale má angličtina na to nestačí. Pokud mi to dovolíte, požádám pana Milese, aby tlumočil, a budu mluvit španělsky.

Sen v rodině se mi velmi líbí. Všechny maminky a tatínkové po devět měsíců sní o svém dítěti. Je to pravda, nebo ne? Sní, jaké dítě bude. Není možné, aby rodina nesnila. Když se z rodiny vytratí schopnost snít, děti nerostou, láska neroste, život ochabuje a pohasíná. Proto vám doporučuji, abyste se v noci při zpytování svědomí také ptali: Snil jsem dnes o budoucnosti svých dětí? Snil jsem dnes o lásce svého manžela či manželky? Snil jsem o svých rodičích, prarodičích, kteří nesli dějiny kupředu až k mému naroze-

ni? Je velmi důležité snít. A zejména snít v rodině. Neztrácejte tuto schopnost snít!

Kolik těžkostí v manželském životě se vyřeší, když si ponecháme prostor pro sny, když najdeme čas k reflexi, když neustaneme v myšlenkách na manžela či manželku a když sníme o dobrých vlastnostech, které mají. Nikdy neztrácejte iluze, které jste měli jako snoubenci!

Odpočinek Josefovi ukázal Boží vůli. V této chvíli spočinutí v Pánu, kdy se zastavujeme uprostřed svých každodenních povinností a aktivit, mluví Bůh také k nám. Mluví k nám ve čteních, která jsme slyšeli, v modlitbách a svědectvích, v tichu našeho srdce. Zamysleme se nad tím, co nám říká Pán, zvláště v evangeliu dnešního večera. Tento úryvek má tři aspekty, které vám předkládám k úvaze: za prvé – *odpočinek v Pánu*, za druhé – *vstát*

Dokončení na str. 4

Bez Ježíše nemůžeme činit nic. Tuto křesťanskou pravdu nám připomíná v rozhovoru o své lékařské praxi MUDr. Ermann Dell'Omo. (str. 6) Tento přední italský specialista na oční nemoci je zářným příkladem, jak žít s Bohem v každém okamžiku svého života; a že to jde i při práci. Bezmezná důvěra v Boží moc se neprojevuje pohodlným složením rukou v klín, ale je naopak motivací k maximálnímu nasazení vydat ze sebe všechno, aby tak člověk mohl být dobrým nástrojem Božím. A Dell'Omo takovým nástrojem nepochybně je. Kéž Světový den nemocných, který církev slaví v den památky Panny Marie Lurdské (11. února), zase přiblíží srdce všech nemocných a jejich lékařů a ošetřovatelů blíže k Bohu, ke spáse duše!

Pro budoucnost světa má nezastupitelnou úlohu rodina – když se v ní rodí děti a jsou vychovávány k víře a ke zdravým životním hodnotám, pak se takové rodiny stávají požehnáním pro svět, říká papež František v homilii pronesené v Manile. Proto se i nadále především modleme, aby katolická církev, ať už svým učením, či konkrétním působením ve světě vždy

Editorial

byla ochránkyní rodin žijících podle vzoru Rodiny nazaretské.

V Roce zasvěceného života a Národního eucharistického kongresu si při rozjímání nad slovy svatého faráře arského můžeme znovu uvědomit, jak vznešený je kněz, když drží v rukou Božího Syna, Ježíše Krista. (str. 5) Modleme se, aby si všichni kněží byli po celý svůj život vědomi nejen vznešenosti svého poslání, ale i ohromné zodpovědnosti a důvěry, kterou od Boha dostali, když On se jim dává při proměňování všanc. Vyprošujeme jim především věrnost, vytrvalost a lásku v jejich svatě službě Bohu.

Být dobrým, svatým člověkem je někdy velmi nesnadné. Satan útočí na naše nejslabší místa, je těžké se ubránit. Po vzoru lékaře Dell'Omo však můžeme v tomto boji zvítězit, musíme však nasažit všechny své síly. Jsou okamžiky, kdy existuje jen tenká hranice mezi dobrým a špatným užitím téhož. Může to být třeba hněv, který ve výjimečných případech není pochybením – ale je velmi snadné

překročit míru, proto je tak nutné, aby křesťan prosil Boha o ctnost umírněnosti ve spojení s Ježíšem. (str. 9) Někdy je to obrácené: Bůh nám dává prostředky k naší spáse, ale my je užíváme ke svému zatracení – třeba tehdy, když přistupujeme ke svatému přijímání ve stavu těžkého hříchu, modlíme se roztržitě atd. Takto marníme svaté prostředky i čas daný Bohem k naší záchraně! A hrozí nám, že i z našeho srdce se vytratí radost, protože v něm už nebude Bůh ani modlitba (Panna Maria v Medžugorje, str. 11).

Nepřítomnost Boha v lidských srdcích vede mj. k násilí. (str. 10) Benedikt XVI. upozorňoval, že násilí je nástrojem antikrista. Pakliže vidíme kolem sebe tolik násilí, a to v různých formách (fyzické, psychické, ideologické...), je jasné, že žijeme v době, kdy je satan puštěn z řetězu. Křesťanská naděje však spočívá ve víře, že řádění zlého ducha vyvrcholí Božím vítězstvím při posledním soudu. Pro všechny křesťany se pro ten okamžik nabízí zásadní otázka: „Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (Lk 18,8)

Daniel Dehner

Vrať se do městečka na břehu moře, kde Pán začal svou evangelizaci, která má jeden hlavní cíl: ukončit vládu zlého ducha. K tomu jsou zaměřena Ježíšova slova i skutky. Dnes zastihneš Pána ve chvíli, kdy opouští synagogu, kde kázal a vyháněl zlé duchy. Spíše než na odpočinek myslí na to, jak dále pomáhat potřebným. Pastorační úsilí vyžaduje nejen slova, ale i skutky lásky. Doprovod' ho do Šimonova a Ondřejova domu.

Nepanuje zde právě dobrá nálada. Petrovu příbuznou postihla horečka, která ji upoutala na lůžko. Ta, která s ochotou posluhovala druhým, je pojednou sama odkázána na jejich péči. Pomysli přitom na jiné choroby, které často svazují lidská srdce. Sobectví, pohodlí a pýcha dokážou člověka spoutat do té míry, že je neschopný prokazovat svým bližním služby lásky. Kdo neslouží, je postižen zlou nemocí, která je o to nebezpečnější, že postižený o svém stavu ani neví a zůstává slepý a necitelný k nouzi a bolestem těch, kteří čekají na jeho pomoc.

Připoj se k těm, kteří upozorňují Pána na nemocnou příbuznou. Pros Ježíše, aby spolu s ní i tebe uzdravil od neduhů, které jsou ti skryty. Pomysli přitom i na ty, které přehlídíš, ačkoliv čekají na tvou pomoc. Taková upřímná prosba je dobrým lékem proti zhoubné horečce srdce. Pán rád vyslyší prosbu za jeho uzdravení.

Pohled', s jakou láskou a mocí bere chorobou za ruku. To postačí, aby se nejen pozvedla, ale také cítila zcela zdravá. Poznáváš to z toho, s jakou horlivostí a láskou se ujala péče o své hosty. Raduj se spolu s přítomnými z dobré pohody, která zavládla v domě tak početné rodiny. Pozvi Pána i do svého domu, aby zde uzdravil všechny neduhy. Pak budou všichni s láskou *obsluhovat* jeden druhého.

Nastal již soumrak, ale Pánův pracovní den ještě zdaleka není u konce. Obyvatelé využívají konce sobotního klidu, aby k němu přivedli nemocné a ty, které ovládl zlý duch. Ježíš neúnavně vrací zdraví duše i těla. Jdi a vyhledávej ty, kteří se o něm dosud nedověděli nebo nemají nikoho, kdo by je k Pánu přivedl. Bylo by smutné, kdyby se někomu nedostalo Pánova milosrdenství jen proto, že se nenášel nikdo, kdo by mu o něm pověděl nebo mu posloužil. Radost toho, kdo se setká

První evangelizace

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Mnoho zlých duchů vyhnal.

s Ježíšem, bude i tvou radostí. Ta radost stojí za tu námahu, abys přemohl své pohodlí a svou sebelásku.

Zlí duchové, kteří mají opustit své oběti, se proti Pánu vzpouzejí. Ale jeho slovo je neúprosné. Zde vidíš, kde najdeš opravdové zastání, když na tebe zle doléhá nepřítel. Pán *poručí nečistým duchům a poslechnou ho*⁽¹⁾.

Proč Ježíš zakazuje zlým duchům promlouvat? Právě proto, že jsou zlí. Jejich slova neslouží Božímu království. Nepotřebuje jejich svědectví. Podněcují nálady a hnutí, které nemají na mysli věci božské, nýbrž lidské.

Pánova láska a milosrdenství nemají úřední hodiny, nikoho neodkazuje na jiný. Jeho dobročinnost se protáhla do pozdního večera, ale ani pak si Ježíš nedopřává klidu. Nezbytným zázemím pastorační aktivity je modlitba a samota. Pán pro ni obětuje i své pohodlí. Vstává za tmy, když všichni odpočívají, a odchází do samoty, aby se modlil. Až vzejde den, půjde opět k potřebným a bude rozdávat milosti Božího slova i zdraví, ale nyní potřebuje rozmlouvat se svým Otcem. Neváhej a ve vši tichosti se zúčastni této noční adorace, při které Syn člověka vzdává chválu Otci jménem všech lidí za dary, které může rozdávat, a přednáší prosby za všechny potřebné a strádající, kteří čekají na jeho pomoc.

Uč se zde od Ježíše, jak se máš připravovat na účinný apoštolát. Má-li tvá služba přinášet bližním pravé ovoce, potřebuje tvá duše a tvé srdce rozmlouvat s Otcem stejně nezbytně, jako tvé tělo potřebuje pokrm. V pokorné vděčnosti obnov své vědomí, že všechno dobré pochází od Otce, *ktejž je přemocný a jehož moudrost je bez míry*⁽²⁾. Protože nemáš rozdávat ze svého, musíš načerpat u Boha jeho dary v soustředěné modlitbě, tak jak to dělá Pán. Vypros si také sílu k pevnému rozhodnutí, že nebudeš hledat důvody ke zkracování, anebo dokonce vynechávání tak potřebné rozmluvy s Bohem. Horečka aktivity bez modlitby je také vážným příznakem nebezpečné choroby.

Liturgická čtení

1. čtení – Job 7,1-4.6-7

Job řekl: „Což nejsou svíce údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bídy a noci soužení byly mně přiděleny. Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dni jsou rychlejší než tkalcovský čunek, plynou bez naděje. Pamatuji, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neužrjí štěstí.“

2. čtení – 1 Kor 9,16-19.22-23

Bratři! Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařizeno, plním tak jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl v dobrech evangelia.

Evangelium – Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova

Dokončení na str. 9

S ranním úsvitem se dostávají překvapení učedníci. Ježíš se dává nalézt těm, kteří ho upřímně hledají. Aniž to vědí, přinášejí zprávu o prvním ovoci noční modlitby: *Všichni tě hledají!* Ježíš však má svůj plán: *Pojďme jinam.* Je tam mnoho těch, kteří nás potřebují. Nechce těžit z popularity, kterou vzbudily jeho skutky, a vydává se na cestu konat jinde to, *kvůli čemu přišel. Jde shromažďovat rozptýlené z Izraele, uzdravovat ty, jimž puká srdce, a obvázat jejich rány.*

Chval Hospodina, neboť je dobrý, opěvuj ho, neboť je milý a zaslouží si chválu.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mk 1,27; ⁽²⁾ Žalm 147,5; ⁽³⁾ srov. Žalm 147

Odmítejme ideologickou kolonizaci rodiny - pokračování ze str. 2

s *Ježíšem a Marií*, za třetí – *být prorockým hlasem*.

Odpočinek v Pánu. Odpočinek je

nezbytný pro zdraví naší mysli a našeho těla, a přece je často obtížně dosažitelný vzhledem k četným nárokům, které jsou na nás kladeny. Odpočinek je také podstatný pro naše duchovní zdraví, abychom mohli naslouchat Božímu hlasu a chápat, co po nás žádá. Josef byl Bohem vyvolen, aby se stal Ježíšovým pěstounem a Mariiným manželem. Jako křesťané jste stejně jako Josef povolání chystat Ježíšovi příbytek. Přichystat Ježíši příbytek! Připravujte Mu domov ve svých srdcích, ve svých rodinách, ve svých farnostech a ve svých komunitách.

K naslouchání a přijetí Božího povolání a k přípravě Ježíšova příbytku musíte být schopni odpočívat v Pánu, modlit se. Modlit se znamená odpočívat v Pánu. Musíte denně nacházet čas k modlitbě. Mohli byste mi však říci: To známe. Svátý otcé, já bych se chtěl modlit, ale mám tolik práce! Musím pečovat o děti, mám povinnosti doma a jsem příliš unaven, než abych dobře spal. To může být pravda, ale pokud se nemodlíme, nepoznáme nikdy to, co je ze všeho nejdůležitější, totiž Boží vůli pro sebe. A s modlitbou také zvládneme veškerou svoji aktivitu a tisícícer starostí.

Odpočinek v modlitbě je obzvláště důležitý pro rodiny. Především v rodině se učíme modlit. Nezapomínejte – když se rodina spolu modlí, zůstává spolu. A to je důležité. V rodině poznáváme Boha, vyrůstáme jako muži a ženy víry a vnímáme, že jsme součástí větší Boží rodiny, církve. V rodině se učíme mít rádi, odpuštět, být velkodušní a otevření, a nikoli uzavření a sobečtí. Učíme se vidět za svoje potřeby, setkávat se s druhými a sdílet svůj život s nimi. Proto je tolik důležité se v rodině modlit! Proto jsou rodiny tak důležité v Božím plánu s církví! Odpočívat v Pánu znamená modlit se. Společně se modlit v rodině.

Chtěl bych vám také říci něco velmi osobního. Velice miluji svatého Josefa, protože je to silný a tichý muž. Mám

na stole sošku svatého Josefa, který spí, a zatímco spí, pečuje o církev. Ano! Může to udělat, jak víme. Když mám nějaký problém nebo těžkost, napíšu vše na listěček, který vložím pod svatého Josefa, aby o tom snil. To znamená – modlete se za onen problém.

Druhý aspekt, *vstát s Ježíšem a Marií*. Cenné momenty odpočinku, přestávky s Pánem v modlitbě, jsou chvíle, které bychom možná chtěli prodloužit. Jako svatý Josef se však po zaslechnutí Božího hlasu musíme ze svého spánku probudit, musíme vstát a jednat (srov. Řím 13,11). V rodině musíme vstát a jednat. Víra nás nevyklučuje ze světa, ale hlouběji nás do něho zasazuje. To je velmi důležité. Musíme jít do hlubin světa, ovšem v síle modlitby. Každý z nás má totiž zvláštní roli v přípravách příchodu Božího království na svět. Stejně jako byl dar Svaté rodiny svěřen svatému Josefovi, tak je dar rodiny a její místo v plánu Božím svěřeno nám. Jako svatému Josefovi. Dar Svaté rodiny byl Josefovi svěřen, aby jej nesl dál. Každému z vás i z nás – protože já jsem také synem jedné rodiny – je svěřen Boží plán, abychom jej nesli kupředu. Anděl Páně zjevil Josefovi nebezpečí, která hrozila Ježíši a Marii, přiměl je k útěku do Egypta a potom je nechal usadit se v Nazaretu. Stejně i v nynější době nás Bůh volá, abychom rozpoznávali nebezpečí, která ohrožují naše rodiny, a chránili rodinu před zlem. Dávejme pozor na novou ideologickou kolonizaci.

Existují ideologické kolonizace, které usilují o zničení rodiny. Nerodí se ze snu, modlitby, setkání s Bohem a z poslání, které nám Bůh svěřuje. Přicházejí z vnějšku, a proto o nich mluvím jako o kolonizaci. Neztrácejme svobodu poslání, které nám Bůh dává, poslání rodiny. A stejně jako naše národy v jedné dějinné chvíli dospěly k takové zralosti, že odmítly jakoukoli politickou kolonizaci, také jako rodiny musíme být velmi moudří, schopní a silní, abychom zamítli jakýkoliv pokus ideologické kolonizace rodiny. Prosme svatého Josefa, který je andělovým přítelem, aby nám vnukl, kdy můžeme říci „ano“ a kdy máme říci „ne“.

Obtíže, které doléhají na život rodiny, jsou četné. Tady na Filipínách bezpočet ro-

din stále trpí důsledky přírodních pohrom. Ekonomická situace působí dělení rodin, protože vede k emigraci a hledání práce. Kromě toho jsou domácnosti sužovány finančními problémy. Příliš mnoho lidí žije v extrémní chudobě, jiní jsou pohlceni materialismem a životními styly, které anulují rodinný život i nejzásadnější požadavky křesťanské mravnosti. To jsou ony ideologické kolonizace. Rodina je ohrožována také rostoucími pokusy z určitých stran o redefinici samotné instituce manželství prostřednictvím relativismu, efemérní kultury a chybějící otevřenosti k životu.

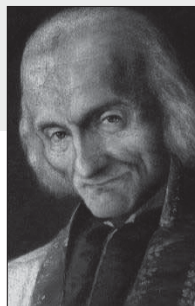
Vzpomínám na blahoslaveného Pavla VI. V okamžiku, kdy se růst populace jevil jako problém, měl odvahu hájit otevřenost rodiny k životu. Znal obtíže, které se v každé rodině vyskytovaly, a proto byl ve své encyklice ve zvláštních případech velice milosrdný a požádal zpovědníky, aby v určitých případech byli velmi milosrdní a chápaví. Dohlédl však také dále. Viděl národy na zemi a hrozbu, že rodina zanikne, protože nebude mít děti. Pavel VI. byl odvážný, byl to dobrý pastýř a varoval své ovce před přicházejícími vlky. Kež nám dnes večer z nebe požeňná!

Svět potřebuje dobré a silné rodiny, aby překonal tyto hrozby! Filipíny potřebují svaté rodiny plné lásky, aby střežily krásu a pravdu rodiny v Božím plánu a aby byly oporou a příkladem ostatním rodinám. Každé ohrožení rodiny ohrožuje samu společnost. Budoucnost lidstva, jak často říkal svatý Jan Pavel II., vede skrze rodinu (srov. *Familiaris consortio*, 85). Střežte proto svoje rodiny! Spatřujte v nich největší poklad svého národa a živte je neustále modlitbou a svátostnou milostí. Rodiny budou vždycky vystaveny zkouškám, není třeba jim přidávat další! Buďte však příkladem v lásce, odpuštění a pozornosti. Buďte svatyněmi úcty k životu, hlásejte posvátnost každého života od početí do přirozeného skonu. Jak velikým darem by bylo pro společnost, kdyby každá rodina žila plně svoje vznešené povolání! Vstaňte tedy s Ježíšem a Marií a vydejte se na cestu, kterou každému z vás vyznačuje Pán.

Nakonec nám evangelium připomíná, že je naší křesťanskou povinností být *prorockými hlasy* uprostřed svých komunit. Jo-

Oběť mše svaté

Z katechezí svatého faráře arského

Všechna dobrá díla dohromady nemají tak velkou hodnotu jako jedna mše svatá. Protože to jsou lidská díla, ale mše svatá je božské dílo. Ve srovnání s tím není mučednictví ničím. Protože tam obětuje člověk svůj život Bohu. Mše je ale oběť, kdy přináší Bůh své Tělo a Krev za člověka.

Ó, jak je kněz velký! Kdyby to pochopil, zemřel by. Bůh ho poslouchá. On řekne nějaká slova a náš Pán na tato slova sestoupí z nebe a ukryje se v nuzné způsobě chleba. Bůh obrátí svůj pohled na oltář. „To je můj milovaný Syn,“ říká, „v němž se mi zalíbilo.“ Zasluhám této mučednické smrti nemůže On nic odepřít. Kdybychom měli víru, uviděli bychom Boha ukrytého v knězi, jako světlo pod sklenicí, jako víno, které je zamícháno do vody.

Když po svatém proměňování držím nejsvětější Tělo našeho Pána a Spasitele ve svých rukou a jsem v hodinách sklíčenosti, že uznávám jenom peklo, říkám sám k sobě: „Kéž bych Ho alespoň mohl vzít s sebou! Peklo by bylo pro mě sladké s Ním. Nic by mi nevařilo trpět tam celou věčnost, kdybych byl s Ním. Ale pak by to už vůbec nebylo peklo. Plameny lásky by strávily plameny spravedlnosti.“

Ó, jak je to krásné! Po svatém proměnění je Bůh zde, jako v nebi... Kdyby

člověk toto tajemství opravdu poznal, zemřel by láskou.

Bůh nás šetří kvůli naší slabosti. Jeden kněz trochu pochyboval po proměňování, jestli jeho několik málo slov způsobilo, že náš Pán sestoupil z nebe na oltář. V tom okamžiku viděl svatou Hostii celou červenou a korporál byl zbarven krví.

Kdyby nám někdo řekl, že v určitou hodinu mrtvý vstane, jak bychom běželi, abychom ho uviděli. Ale není konsekrace (proměnění), která promění chléb a víno v Tělo a Krev Boží, ještě větším zázrakem než jedno vzkříšení mrtvého? Člověk by se měl vždycky alespoň čtvrt hodiny připravovat, aby mohl slyšet mši svatou. Člověk by se měl co nejloubeji pokorit před milým Bohem při jeho příkladu nejhlubšího pokoření v Nejsvětější svátosti a měl by zpytovat svědomí. Protože abychom byli dobře přítomni mši svaté, musíme být ve stavu milosti.

Kdo pozná hodnotu mše svaté, nebo kdo by uvěřil, daleko více by usiloval, aby se jí zúčastnil.

Moje děti, vzpomínáte si ještě na příběh, který jsem vám už jednou vyprávěl, o tom svatém knězi, který se modlil za svého přítele? Pán Bůh mu dal jasně poznat, že byl v očistci. Napadla ho myšlenka, že nemůže udělat nic lepšího, než sloužit mši svatou za duši svého přítele. Při proměňování vzal svatou Hostii do své ruky a řekl: „Svatý a věčný Otče, udělejme výměnu. Ty máš duši mého přítele v očistci a já mám Tvého Syna ve své ruce. Nabízím Ti za to Tvého Syna se všemi zásluhami jeho utrpení a smrti.“ Skutečně uviděl v okamžiku pozdvižení duši svého přítele, zářící slávou, jak stoupá k nebi.

Nuže, moje děti! Udělejme to také tak, když chceme něčeho dosáhnout od milého Boha. Nabídněme mu po svatém přijímání jeho milovaného Syna se všemi zásluhami jeho utrpení a umírání. Nic nám pak nebude moci odmítnout.

Svaté přijímání

Svaté přijímání působí na duši jako závan větru v uhašeném ohni, v němž je ještě žár. Závan větru, a oheň znovu vzplane.

Když přijímáme, ponořuje se naše duše do balzámu lásky jako včela do vůně květu. Přijímání!... Jak velkou čest prokazuje Bůh svému tvorci!

Když nepřijímáme potravu, ztrácí tělo sílu. A když upíráme svoji duši výživu, bude slabá a nemocná.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 15/2014 přeložil -mp-

sef slyšel hlas Pánova anděla a odpověděl na Boží povolání tím, že se postaral o Ježíše a Marii. Splnil tak svoji roli v Božím plánu a stal se požehnáním nejenom pro Svatou rodinu, ale pro celé lidstvo. Spolu s Marií byl Josef vzorem dítěti Ježíši, aby prospíval v moudrosti, věkem a milostí (srov. Lk 2,52). Když rodiny přivádějí na svět děti, vychovávají je k víře a ke zdravým hodnotám, učí je přispívat k dobru společnosti, stávají se požehnáním pro svět. Rodina může být pro svět požehnáním. Boží láska se zpřítomňuje a aktivizuje tím, jak máme rádi, a dobrými skutky, které konáme. Tak šíříme Kristovo království ve světě. Konáme-li to, zůstáváme věrní prorockému poslání, které jsme obdrželi ve křtu.

Během tohoto roku, který vaši biskupové vyhlásili „Rokem chudých“, bych

vás jako rodiny požádal, abyste věnovali zvláštní pozornost našemu povolání být Ježíšovými učedníky-misionáři. To znamená být připraveni jít za hranice svých domovů a starat se o bratry a sestry, kteří jsou v nouzi. Prosim vás, zajímejte se hlavně o ty, kteří nemají svoji rodinu, zejména o staré lidi a sirotky. Nedopusťte, aby se cítili izolováni, osamoceni a opuštěni, nýbrž pomáhejte jim pocítit, že na ně Bůh nezapomněl. Dnes po mši mne velice dojala návštěva v domově pro sirotky bez rodin. Kolik lidí v církvi pracuje, aby se takový domov stal rodinou! To znamená, že dále prorocky nesou smysl pro rodinu.

A kdybyste sami byli materiálně chudí, máte toho stále mnoho co nabídnout, když se obětujete Kristu a společenství jeho církve. Neskrývejte svoji víru, neskrý-

vejte Ježíše, ale neste Jej do světa a do svědčujte svůj rodinný život!

Draží přátelé v Kristu, vězte, že se za vás stále modlím! Dnes se modlím za rodinu, opravdu! Modlím se, aby Pán prohluboval vaši lásku k Němu a aby se tato láska projevovala v lásce mezi vámi a k církvi. Nezapomínejte na spícího Ježíše. Nezapomínejte na spícího Josefa. Ježíš spal pod Josefovou ochranou. Nezapomínejte: spánkem rodiny je modlitba. Nezapomínejte se za rodinu modlit. Modlete se často a přinášejte plody svoji modlitby světu, aby všichni mohli poznat Ježíše Krista a jeho milosrdnou lásku. Prosim vás, také za mne spěte a modlete se za mne. Opravdu vaše modlitby potřebuji a stále na ně spoléhám! Mnohokrát děkuji!

Překlad Česká sekce Rádia Vatikan

Milosrdný Samaritán naší doby

Campobasso v italských Apeninách je domovem lékaře Ermanna Dell'Omo, specialisty na oční nemoci. Třicet let působil jako primář na oční klinice v Larinu a od roku 2007 svými bohatými a vzácnými zkušenostmi pomáhá svému synovi a očním lékařům na klinice Villa Maria v Campobasse. Není však jen uznávaným specialistou, on pro lékaře, spolupracovníky a pacienty znamená mnohem více. Stal se pro ně doslova otcem.

Redakce Vůzstvo Srdca otiskla vloni zajímavý rozhovor s tímto vzácným člověkem, jehož křesťanská víra je nenahraditelnou součástí jeho lékařské praxe.

Jako lékař, který byl dlouhá léta primářem, se mezi italskými očními lékaři těšíte vynikající pověsti. Právě jsme mohli být svědky toho, jak se jeden mladý lékař přišel za vámi poradit. Co vás vede k tomu, že své síly a odborné zkušenosti nadále dáváte k dispozici jiným lékařům a pacientům, a to vzdor tomu, že sám jste už v zaslouženém důchodě?

Věřím, že mě sem zavedl Bůh a že moje povolání je misí, posláním – uzdravovat oči lidí, a tak jim přinášet radost. Každý, kdo ke mně přijde, je určitým způsobem chudý, poněvadž mu schází zdraví. Ale nechci, aby se nemocný u mne cítil jako „chudák“, ale spíše jako bratr, protože zítra bych mohl být na jeho místě já. Takto je to možné jen tehdy, když je Ježíš při každém setkání na prvním místě. Právě jsem mu chci sloužit v každém pacientovi. Lidé se svěřují lékařům nejen se svými zdravotními těžkostmi, ale často i s jinými problémy. Proto nepotřebují jen lékaře, který má jisté odborné schopnosti, ale hlavně někoho, kdo se o ně postará jako o osobu.

Chci dát svému povolání jiný ráz, nejen čistě lékařský; a to bych chtěl zprostředkovat všem mým kolegům. Magna charta lékaře – to je podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lk 10,25–37). Tohoto milosrdného Samaritána bychom měli mít vždy před očima. Co udělal? Už z dálky spatřil těžce zraněného, okradeného muže, měl s ním soucit, šel k němu, vrátil mu důstojnost, do ran mu nalil olej a víno a obvázal mu je, zanesl ho do hostince a zaplatil za něho. Uzdravil ho nejen fyzicky, ale i psychicky.

Tomu se říká postarat se o nemocného. To znamená být lékařem v celém rozměru. Tak nám to ukázal Ježíš a tak z nás dělá své učedníky. Avšak abychom to mohli žít, musíme ho prosit o pomoc.

Jste statečným lékařem pro děti i dospělé. Když je to nutné, předepíšete jim brýle, ale operujete i komplikované oční nemoci anebo asistujete u složitých operací. Tak dodáváte mladším lékařům jistotu a pomáháte jim, když vás o to požádají. Co to pro vás znamená, když říkáte, že při tom potřebujete Boží pomoc?

Během dlouhých let mojí práce očního specialisty jsem mohl hlouběji pochopit, že bez Ježíše nemůžeme učinit nic. To není žádná pohodlnost. Vždy musíme ze sebe vydat maximum. Ale myslím si, že vše, co děláme, musí být požehnáno Pánem, pokud chceme, aby to přineslo ovoce. Jinak pracujeme pouze pro peníze anebo jen pro vlastní uplatnění.

Navíc cítuji, jak velmi Ježíše potřebuji, abych mohl dát pacientům to, co potřebují, protože sám se velmi rychle mohu dostat na hranice vlastních možností. Pokud jsem například za dvě minuty stanovil diagnózu, že pacient potřebuje brýle,

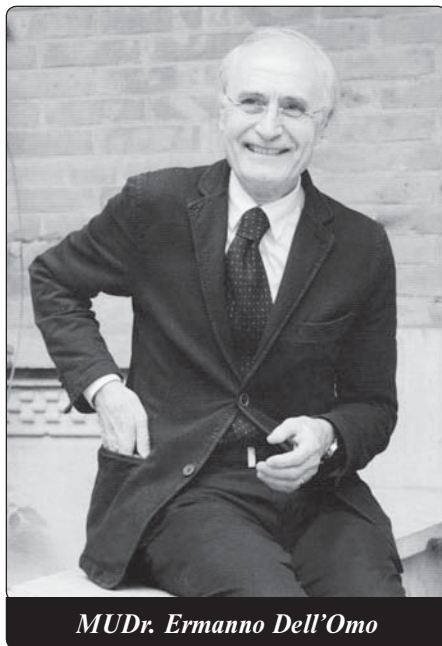
tím moje ošetření skončilo. Ale pacient často potřebuje více času, možná hledá radu či potřebuje útěchu v nějaké těžké životní situaci.

Tehdy, když je čekárna plná a já mám v plánu něco jiného, může mi pomoci jen Ježíš, abych neztratil trpělivost. Jen pokud v druhém vidím tvář trpícího Pána, mám sílu aspoň zčásti zapomenout na sebe, myslet na pacienta a být zde jen pro něho. Pak uzdravuješ skutečně.

Jedna řeholní sestra, které jste operoval šedý zákal, nám řekla, že jste si před operací klekli a nahlas jste se modlili: „Pane, tato sestra je tvojí nevěstou. Nejsem hoden ji operovat. Proto, Pane Ježíši, se ti cele odevzdávám, důvěřuji ti. Dej, abych mohl být v tomto tak důležitém okamžiku nástrojem ve tvých rukou. Prosím tě, vezmi moje ubohé ruce do svých a veď je, aby konaly jen dobro. Pomož mi, Ježíši, ochraňuj a zehnej tuto práci, aby se všechno dělo jen pro tvoji větší slávu!“

Potom, jak to dosvědčuje sama pacientka, jste se pomodlili Zdrávas, Maria a prosili jste anděly strážné o pomoc. Něco takového tato sestra ještě nikdy nezažila.

Ze zkušenosti vím, že stejný zákrok může u deseti pacientů vést k uzdravení, ale u jedenáctého ne. My lékaři máme při operaci k dispozici jen svoje ubohé ruce a několik nástrojů, ale Bůh má plnost. Když on pomůže, dokážeme vše, potom se dokonce může stát i zázrak. Proto před každou operací pokleknu. Obvykle se zeptám pacientů, zda se mohou za ně pomodlit. Když si to nepřejí, pomodlím se sám, v tichosti. Ve většině případů jsou však za modlitbu vděční. Navíc je to pro pacienta velmi důležité, aby pochopil, že nedůvěřuje mně, i když jsem specialista, ale Bohu. Modlitbou mu řeknu:

MUDr. Ermanno Dell'Omo

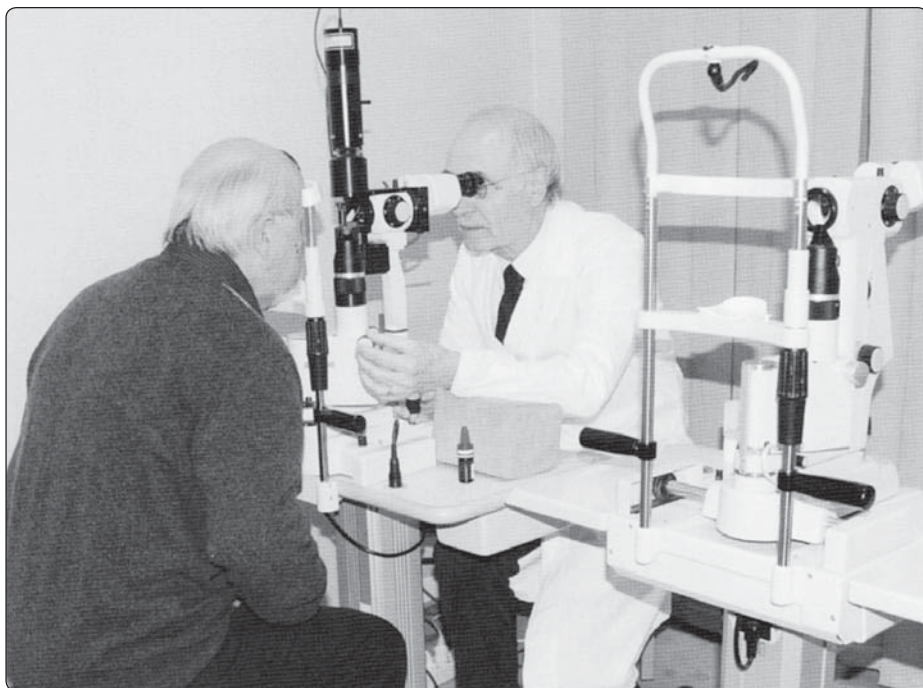
„Já jsem jen člověk, co dělá svoji práci. Pokud všechno dobře dopadne, musíme za to děkovat Pánu Bohu, který nad námi držel svoji ruku.“ Vytvoří to také zdravou rovnováhu v úctě k lékaři.

Jedna z našich sester, která nedávno poprvé zavítala na kliniku Villa Maria, si hned všimla, jak výjimečně přátelsky ji přijali na recepci. Čekárna byla téměř plná, když jste, ještě před začátkem ordinace, vyšel ven a po přátelském pozdravu jste s naprostou samozřejmostí řekl, že se chcete pomodlit za úmysly pacientů modlitbu Anděl Páně. Všichni se postavili, přišlo ještě několik spolupracovníků a společně jste se pomodlili. Potom jste vyzval jednoho z pacientů – soudce, známého v celém městě, aby vás následoval do ordinace. Zanedlouho jste se stejnou laskavostí a úctou přijal očividně chudého člověka. Co vás přivádí k takovému jednání?

Když jsem před sedmi lety začal pracovat v této nemocnici, doslechl jsem se, jak Panna Maria v Medžugorje řekla, že je šťastná, když se modlíme Anděl Páně. Tak moc jsem jí chtěl udělat tuto radost, ale nechtěl jsem být sám, neboť čím více ji budeme uctívat, tím více budou ona a její Syn u nás přítomni. Velmi jsem si přál, abychom na mém novém pracovišti žili podle jejího přání.

Pohovořil jsem nejprve s lékaři, zda bychom se mohli každý den sejít a společně pozdravit naši nebeskou Matku. Souhlasili a brzy se k nám přidalo i několik lidí z personálu. Všichni pocítili pozitivní účinek modlitby, a tak jsem o tuto milost nechtěl ukrátit ani pacienty. Každý z nás ví, jak namáhavé může být čekání a kolik nervů nás to může stát. Čekárna se může stát soudkem střelného prachu anebo, když se modlíme, místem pokoje. Vždy se omlouvám svým pacientům, když musí dlouho čekat, a říkám jim, že se za ně rád pomodlím, protože chci, aby jim Ježíš připravil to nejlepší přijetí a aby nás požehnal. Modlím se s nimi především za to, aby nás lékaře osvětil Duch Svátý při stanovování správné diagnózy.

Někteří pacienti někdy jen tiše poslouchají a do modlitby se nezapojí, ale ještě nikdy jsem nezažil, že by někdo protestoval. Když je člověk nemocný, cítí, že Boha potřebuje. Nedávno se mi kvůli jedné operaci nepodařilo přijít do čekárny přes-

ně ve dvanáct. První, co mi pacienti řekli, když jsem přišel, bylo: „Pane doktore, dnes jsme se ještě nepomodlili.“ Jen s Pánem Ježíšem dokážeme přinést nebe na tuto zemi. To je úkol nás křesťanů.

Jak jste našel tuto hlubokou lásku k Ježíši? Byl jste vždy věřící nebo vás k vaší víře přivedla nějaká zvláštní událost?

Moje maminka pracovala jako učitelka, ale především byla modlicím se člověkem. Každý den se modlila růženec, konala novény k Neposkvrněné, k svatému Josefovi apod. Svoji víru vyjadřovala také skutky lásky k bližnímu. Pomáhala

Sv. Giuseppe Moscati

chudým a vždy hleděla na to, zda někdo nepotřebuje její pomoc. Pro nás byla živým příkladem hluboce věřícího a láskyplného člověka. To ve mně zůstalo a stala se mým vzorem.

Růženec je pro mě velmi vzácný. Panna Maria mluví o významu modlitby růžence v mnohých zjeveních. Ale ještě více mě o tom přesvědčil Svátý otec Jan Pavel II., kterého mám velice rád. Tak rád se modlil růženec, a dokonce nám daroval tajemství růžence světla. Mým přáním je každý den se pomodlit všechny čtyři růžence, což se mi, žel, ne vždy podaří. Když se ráno vzbudím, kleknu si vedle postele a pomodlím se, většinou spolu se svojí manželkou, první dva růžence. Třetí se pomodlím během dne, ale poslední se mi ne vždy podaří. Zjevení v Medžugorje mají pro mě velký význam, a proto se snažím žít podle přání Panny Marie; to znamená také to, že se ve středu a v pátek postím o chlebu a vodě. V šest ráno jdu na mši svatou, protože neexistuje nic jiného, co bych potřeboval více než Boží slovo a Eucharistii. Pokud zvládneš vstát o půl hodiny dříve, abys vyslechl Boží slovo a přijal Tělo Páně, i přes všechnu roztržitost a snad i nechť vstát jsi pak zažil kontakt s Pánem, který je nezbytný pro život. To má účinek po celý tvůj život.

Vždy myslím na slova: „Tak jako déšť a sníh sestupují z nebes a nevracejí se tam, aniž svažují zemi, aniž ji učiní plodnou a způsobí, že vzkličí, aby poskytla

► semeno rozséváči a chléb k jídlu, tak je tomu se slovem, jež vychází z mých úst, nevrací se ke mně bez účinku, aniž splnilo, co jsem chtěl, a uskutečnilo, co je jeho posláním.“ (Iz 55,10–11) Boží slovo osvěcuje a utěšuje každého, proměňuje tě. Během let člověk pochopí, že nikdo nikdy nevyslovil taková slova jako Pán Ježíš. Kdybych jen dokázal říci, byť jen nepatrný zlomek z toho, co řekl on! Každým slovem nám dává napomenutí a rady, jak můžeme žít jako lepší lidé. Jeho slovo mi však především ukazuje, jak se mám starat o nemocné, jak mám mluvit o druhých, že nemám nikoho kritizovat – ani lékaře či zaměstnance. Je to velmi důležité pro vytvoření dobrého pracovního prostředí.

Co říkáte pacientům, když jim musíte oznámit velmi bolestnou diagnózu?

Člověk musí být taktní a empatický. Slova, která řekne, musí vybírat s citem. Při velmi vážných diagnózách, jako například při nastávajícím oslepnutí, kterému neumíme zabránit, se pacient jako první zeptá: „Ale proč právě já?“ Především v těchto momentech potřebuji Pána. V takovém utrpení existuje jen jedno vysvětlení: pohledět na kříž a obejmout Ježíše. Když mu důvěřuješ, on je tu pro tebe a utěší tě. Je-li člověk nemocný, musí důvěřovat nejprve Bohu a pak lékařům. Musí důvěřovat a pak se svěřit.

* * *

MUDr. Ermanno Dell’Omo kromě svatého Josefa velmi uctívá i svatého Giuseppe Moscatiho (1880–1927) z Neapole. Už za svého života byl lékař Giuseppe Moscati pokládán za světce, protože svůj život cele zasvětil Ježíši v nemocných.

„Nemocní,“ jak sám píše, „jsou Kristovým obrazem. Blahoslavení jsme my lékaři, uvědomujeme-li si, že před sebou nemáme jen lidská těla, ale nesmrtelné duše. Kolik bolesti můžete mnohem jednodušeji utišit láskyplnou duchovní radou než jen tím, že nemocným podáte strohý lékařský předpis a pošlete je do lékárny! Pro ty, kteří vás obklopují, musíte být příkladem jednoty s Bohem. To vás naplní radostí.“ (Ascensione 1923, M1 256, s. 64, Scienza e fede)

Z *Vítězstvo Srdce 100/2014*
přežil -dd-

Pallotini spustili nové webové stránky

V den slavnosti sv. Vincence Pallottiho spustili pallotini v České republice nové webové stránky www.pallotini.cz, na kterých se budou zveřejňovat informace o Unii katolického apoštolátu, o sv. Vincenci Pallottim a jeho spiritualitě a také aktuality ze života řádu pallotinů.

Ve čtvrtek 22. ledna 2015 uplynulo 165 let od smrti sv. Vincence Pallottiho, zakladatele Společnosti katolického apoštolátu (pallotinů). Pallotti byl římský diecézní kněz, který v 19. století přišel s myšlenkou Unie katolického apoštolátu. Jak říká P. Wojciech Zubkiewicz SAC: „Cílem Unie je oživovat víru a rozpalovat lásku mezi věřícími, a tak vést k obnově a šíření víry. Unie by měla sdružovat věřící všech stavů i profesí a povzbuzovat je k apoštolské angažovanosti a spolupráci v jednotě. V sou-

časné době pallotini připravují českou verzi stanov Unie katolického apoštolátu, která získala schválení Svatého stolce a šíří se v mnoha zemích světa.“

Řád pallotinů působí v České republice od roku 2002. Kromě služby ve farnostech se pallotini věnují také šíření úcty k Božimu milosrdenství. Působí u prvního kostela v České republice, který je zasvěcen Božimu milosrdenství a sv. sestře Faustyně ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě, vydávají časopis *Apoštol Božího milosrdenství* a pořádají každý rok koncem července pěší pouť k Božimu milosrdenství.

V Roce víry zahájili pallotini u kostela ve Slavkovicích projekt „Nikodéмова noc“ (www.nikodemovanoc.cz), který už přesáhl hranice republiky a probíhá také v Itálii, na Slovensku a v Polsku.

TS ČBK, 23. 1. 2015

Arcibiskup Graubner přislíbil pomoc církvi v Moldavsku

Mezi vánočními svátky a Novým rokem navštívil opět po devíti letech olomoucký arcibiskup Jan Graubner biskupa Antona Coșu v moldavském Kišiněvě. V roce 1990 měla římskokatolická církev v této zemi jedinou farnost s jediným knězem, bohoslužby se konaly ve hřbitovní kapli. Dnes má Moldavsko vlastní biskupství s dvaceti farnostmi, v nichž se zapojuje asi dvacet tisíc věřících.

Kišiněv/Olomouc: „Návštěva pro mne byla velkým povzbuzením. Místní církev je velmi chudá, ale živá. Ekonomicky žije ze zahraniční pomoci a také česká charita tam podporuje nějaké projekty. Na památku jsem v jedné farnosti dostal hezký obraz malovaný na látce třináctiletou dívkou v kurzu, který dotuje naše charita,“ sděluje své dojmy arcibiskup Graubner a pokračuje: „Zaujal mě dětský domov či setkání se studentem, který po odchodu z domova bydlí s dalšími pěti v samostatných garsonkách na faře. Žádná farnost se neomezuje jen na bohoslužby. Sociální práce, výuka i volnočasové aktivity jsou znamením života, který přitahuje. Respektují svobodu, ale všem se nabízí duchovní formace, se všemi se vytváří společenství

s živými vztahy a společnými aktivitami. Nevidím se, že taková církev roste,“ dodává.

Popisuje také další zážitky z cesty: „Moldavsko je země s největší chudobou v Evropě. Není zde práce, mnoho lidí pracuje v zahraničí, stát nemá na důchody, a tak vyplácí jen tolik, co stačí důchodcům na skromný byt. Na jídlo nezbude nic. Církev prostřednictvím svých organizací dává denně oběd pěti stům lidí. Nezisková organizace založená katolickou církví dává další tři tisíce obědů chudým na šedesáti místech v zemi. Kněží nemají zajištěný plat. Jen z darů diecéze Drážďany dostává každý sto euro na měsíc.“ Arcibiskup Graubner proto nabídl jménem své diecéze finanční příspěvek na sociální a zdravotní pojištění jejich kněží. „Až si k tomu zřídí právní strukturu, připraví se smlouva o spolupráci,“ uvedl.

Součástí návštěvy byla také turistická prohlídka jednoho z největších vinných sklepů na světě. Podzemní chodby v obci Crikova vznikly těžbou kamene pro stavbu měst. Celkem měří přes 120 km, z nichž 50 km dnes užívají státní vinné sklepy vyvážející víno i do ČR.

Jiří Gračka, zdroj: TS ČBK 31. 12. 2014

Hněv

„Někdy bych ho roztrhl...“ Co bych všechno v hněvu neudělal! Stupnice této vášně se rozkládá od lehkého

rozladění přes výbuch zuřivosti v okamžiku vzplanutí, bouřlivého vybití, od nevypočitatelného prchlivého hněvu až k vytrvalé zášti. Široké je také spektrum projevů: zmlknutí a těžké oddechování, vrčení a křičení, zatinání pěstí a rvaní si vlasů, bouchání dveřmi a ničení předmětů. Všechno se přitom může rozplynout vniveč – doslova i v přeneseném smyslu.

V takovém hněvu člověk nedělá nic, co by bylo Bohu milé (srov. Jak 1,19–20). Evagrios Pontikos († 399), teolog egyptské pouště, to znázorňuje ve své knížce „O osmi myšlenkách“ drastickými obrazy: zuřivého mnicha přirovnává k osamělé divoké svini, která cení zuby. Tak jako se lev v kleci stále točí dokola, tak se točí také hněvivý člověk v zajetí myšlenek na pomstu. „Oči hněvivého jsou zakalené a podlité krví a jsou zvěstovateli jeho zmateného srdce.“

Poněkud strážlivěji analyzuje hněv svatý Tomáš Akvinský († 1274) a nachází jako jeho jádro touhu po pomstě. Skutečně se cítíme v této náladě být někým nebo něčím podrážděni a omezováni, ať jsou to obtížní komáři anebo soused, který v době oběda vrtá svojí vrtačkou. Ať je to pomalá obsluha v restauraci, představený, který nás stále pokořuje a blamuje, nebo nějaký stejně nepohodlný a neodbytný upomínač. Také neschopnost vykonat něco, co jsme si předsevzali, může vyvolávat vztek. Hněvivý člověk vždycky pocituje nutkání odstranit nepříznivý stav, proto ty projevy nevrlosti.

Jinak než otec pouště Evagrios klade svatý Tomáš důraz na to, že hněv nemusí být vždycky pochybením. Právě naopak: Kdo se například nerozčílil nad zřejmými nespravedlnostmi ve veřejném životě, nad systematickým sváděním dětí a mládeže státními výchovnými programy, nebo nezakročením církevních pastýřů proti zpustnutí na vinici Páně, tomu chybí něco podstatného. Síla hněvu patří k lidskému duševnímu životu, ona dává podnět a hyb-

nost k odstranění překážek. Proto je životně nutná v dnešním padlém světě, v němž toho tolik odporuje pravdě a dobru.

Ale není vždy oprávněný důvod ospravedlňovat každé vybíjení hněvu. Kdo má odpovídající vlohy, ten ví, že právě hněv má sklony k tomu, aby překročil správné měřítko. Pěkně jsem to viděl znázorněné na jednom obrázkovém příběhu, ve kterém muž, jenž byl rušen mouchou při popíjení kávy, v záchvatu zuřivosti a pronásledování tohoto hmyzu zničil celý pokoj a roztráskal vzácné předměty, aby se na-

„Ó, jak nerozumní jsme! Čas, který nám Bůh dává, aby nás zachránil, používáme ke svému zatracení. Stejnými prostředky, které nám dal, abychom Jemu sloužili, bojujeme proti Němu. Když už teď v tomto životě můžeme požívat radosti nebe tím, že se láskou spojujeme s Bohem, není to pak čiré šílenství, když se snažíme, abychom se udělali hodnými pekla tím, že uzavíráme svazek s ďáblem?... Nemůžeme takové bláznovství vůbec pochopit; nemůžeme je ani nikdy dosti oplakávat.“

(Svatý farář arský)

konec musel dívat na to, jak moucha odlétá na svobodu rozbitým oknem... Protože se vášnivost okamžiku soustřeďuje na jednu jedinou věc a podněcuje přitom pocity, je bezpodmínečně nutné při jejím výskytu zachovat opatrnost a obezřetnost a chladnost mysli. Kromě toho se může hněv minout se svým kladným cílem také tehdy, když má umírněný průběh, a může vyprchat bez užitku, aniž by způsobil něco dobrého.

Evangelia nám ukazují Ježíše, Syna Božího, naplněného hněvem. Tak třeba při zatvrzelosti farizeů (Mk 3,5) ne-

bo při vyčištění chrámu (Mk 11,15). Pán nás ale vyzývá, abychom se učili od něho, protože on je „tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11,29). Nemáme se snažit o hněv, ale o pokoru a mírnost, tedy o ctnosti, kterými jsme mírněni. Při všem přání se ale musíme učit – jak říká svatý Pavel (Řím 12,19) – abychom se sami nemstili, ale abychom to nechali poslednímu hněvu Božimu, podle slova: „Moje je pomsta. Já budu odplácet, říká Pán.“ (srov. Lv 19,18 a Dt 32,35)

Jak je krásné, když tak lidská duše jedná, říká nám Evagrios Pontikos: „Jak rozkošný je pohled na klidné moře, ale není nic pěknějšího než klidná nálada. Vždyt

do klidného moře se ponořují delfini, v klidné náladě plynou bohulibé myšlenky. – Mírnost muže je Bohem zamýšlená, klidná duše bez hněvu se stane chrámem Ducha Svatého. – Kristus klade svoji hlavu na shovívavého ducha a uklidněné smysly se stanou stánkem Nejsvětější Trojice.“ Co by bylo více si přát? Mezi katolickým lidem se říkává dvojverší:

„Ježíši, tichý, srdce pokorného,
přetvoř naše srdce podle srdce svého!“

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 18/2014 přeložil -mp-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Neodvoloval však zlým duchům mluvit,

protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

O teologii násilí

Násilnosti, ke kterým na různých místech světa dochází a které jsou prostřednictvím médií dostupné lidské vnímavosti, takřka nikoho nenechávají lhostejným. V posledních dnech zejména pařížské atentáty. Paradoxně menší pozornost věnují média mnohem rozsáhlejší hrůzám v Sýrii či Iráku nebo v Nigérii. V každém případě však nabízená politologická, ekonomická, ba ani religionistická vysvětlení nestačí. Navíc po sobě zanechávají směsici nepřehledných a vznětlivých emocí, anebo naopak lhostejnost. Důležitější než vysvětlení je spíše odpověď na otázku, co tento příliv mediálně referovaného násilí znamená. Říká tím něco Bůh? Neříká něco jiného, než co o tom sdělují média?

Spočívá skutečně osobní postoj ke světovému dění ve verbálních tahanicích o obecniny, jak to sugerují zdánlivě vsu-

dypřítomná a zdánlivě vševědoucí média? Vymanit vlastní mysl a emotivitu z jejich sevření je téměř nad lidské síly, ale je stále nezbytnější se o to snažit, protože abstrakta obíhající ve veřejném mínění rozhodně nejsou nevinátka, pokud jde o rozněcování nenávistných emocí, projevujících se velice konkrétně.

„Násilí je nástrojem antikrista,“ jak řekl Benedikt XVI. (*Angelus* 11. 3. 2012) Násilnosti jsou výrazem opačného duchovního pohybu než ten vycházející od Ducha, který je Dárcem života a ztělesnění. Násilí a prolévání krve mezi lidmi je výraz nenávisti a lži, jež jsou vlastní jedinému duchu, Zlému. Běsům dvacátého století se začalo říkat „světové“. A zdá se, jako by globalizace vstoupila na dějinnou scénu právě světovými válkami. Násilí začalo být chápáno jako kultovní praxe idolů zvaných vlast, národ, království,

demokracie, komunismus, kapitalismus či svoboda slova. Opravdu je vrcholným smyslem života položit jej za tyto idoly? Opomenuta zůstala křesťanská finalizace dějin, která říká, že boj o spásu duše člověka byl již vítězně dokonán. Zabíjení mezi lidmi není zapotřebí. Je však zapotřebí Ježíšova svědectví, řecky *martyrion*, kterému se stavějí do opozice ony zmíněné i další idoly.

Svým vtělením se Bůh nejenom stal součástí lidstva, ale zároveň celé lidstvo v jeho prostorové i časové dimenzi spojil se sebou, Bohem. Bůh se jistým způsobem spojil s každým člověkem, ale také celé tvorstvo sjednotil v Kristu. Lidstvo i jeho dějiny předtím vykloubené ze stvořitelského Božího plánu v důsledku dialogu, který člověk nerozumně navázal se zlým duchem, byly opět přičleněny k Bohu; staly se místem jeho součinnosti s lidmi, tedy dějinami spásy.

Toto přičlenění uskutečnil Kristus svojí smrtí na kříži. Byl to gigantický duel, ve kterém Boží Syn v lidském těle zlého ducha porazil a člověka osvobodil. V dějinách spásy tento duel tajemně spěje k veřejnému zjevení jeho Vítěze. Člověk je skrze Krista a v Kristu postupně spojován s Bohem, ale ke svému dějinnému završení spěje také jeho dialog se zlým duchem. Dábelskou alternativou vtělení je násilí, pokud možno všeobecné. Nezáleží mu na tom, na které straně vzájemného vraždění bude stát ten či onen lidský jedinec.

Zlý duch od své porážky na Golgotě totiž pokračuje ve svém dialogu s člověkem, zastírá svoji porážku a předstírá, že bude vítězem, až – jak praví sv. Pavel – „onen bezbožník – podporován satanem – vystoupí s velikou mocí, s falešnými divy a zázraky a všemi možnými bezbožnými pletichami ke zkáze těch, kdo jsou určeni k záhubě za to, že nepřijali lásku k pravdě, aby byli spaseni.“ (2 Sol 2,9–10) Dějiny spásy však vyvrcholí Božím vítězstvím nad posledním řáděním zla v podobě posledního soudu. (srov. *KKC*, 677)

V evangeliu se zachovala jedna otázka, kterou položil Ježíš a ponechal ji bez odpovědi. Nejspíše proto, aby nad ní rozjímali věřící: „Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (Lk 18,8)

Milan Glaser, Česká sekce Rádia Vatikán
(www.radiovaticana.cz, 11. 1. 2015)

Rémi Brague apeluje na realistický přístup k islámu

Francouzský filosof Rémi Brague apeluje na realistický přístup k islámu. V rozhovoru pro francouzský deník *Le Figaro* se francouzský profesor středověké a arabské filosofie, laureát Ratzingerovy ceny, zapojil do veřejné diskuse, která následovala po atentátech v Paříži. Rémi Brague podotýká, že křesťané se snaží přesvědčit muslimy, aby se zřekli islámského zákona *šaría* a soustředili se více na duchovní aspekt náboženství. Pro muslimy je to však stěží přijatelné, protože dodržování zákona považují za nejdůležitější věc a spiritualitu za volitelnou záležitost. Stejně tak je pro muslimy urážkou, slyší-li zmínku o umírněných muslimech. Brague navrhuje hovořit spíše o poutivých muslimech.

Francouzský filosof se vyjádřil také k otázce, zda je násilí integrální součástí islámu. Především, že vyznavači všech náboženství se násilí dopouštěli. To je nesporný fakt. Jinou otázkou je, zda se jej dopouštěli a hlá-

sali zakladatelé jednotlivých náboženství. O Ježíši či Buddhovi něco takového říci nelze, avšak činy Mohameda a jeho druhů se bohužel nepříliš liší od toho, co konají džihádisté takzvaného Islámského státu v Sýrii, Iráku či Nigérii. Zakladatel islámu například nařídil setnout hlavy několika vězňům, mučil pokladníka židovské obce a vybízel k zabítí zpěváků, kteří si jej dobírali ve svých písních.

Profesor Brague zároveň jednoznačně odmítá ztotožňování Francouzů s tvůrci týdeníku *Charlie Hebdo*. Podle jeho mínění je třeba používat jinou vizitku, zejména ve vztahu k muslimům. Emeritní profesor pařížské Sorbonny také tvrdí, že ve Francii dnes existuje zjevný protiklad mezi údajnou svobodou slova a všeobecně zavazující politickou korektností. Vyrůstají tak noví bůžci, které lze poznat podle toho, že si je opravdu nelze dobírat na rozdíl od opravdových křesťanů či muslimů.

www.radiovaticana.cz, 22. 1. 2015

Poselství Královny míru

„Drahé děti! I dnes vás zvu, abyste žili v modlitbě vaše povolání. Nyní jako nikdy předtím chce Satan udusit člověka a jeho duši svým nakažlivým větrem nenávisti a nepokoje. V mnoha srdcích není radost, protože tam není Bůh ani modlitba. Nenávist a válka roste den ze dne. Zvu vás, děti moje, začněte znovu s nadšením cestu svatosti a lásky, vždyť kvůli tomu jsem přišla mezi vás.

Budme společně láskou a odpouštěním za všechny ty, kteří chtějí a umí milovat jen lidskou láskou a ne tou nezměrnou láskou Boží, ke které vás Bůh zve. Děti moje, necht' naděje v lepší zítřek je vždycky ve vašem srdci! Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. ledna 2015

Arcibiskup Tomasi: Násilí nic nevyřeší

Násilí nic nevytváří, a proto z konfliktu nikdy nelze vyvážnout se zbraní v ruce, říká stálý pozorovatel Svátého stolce u OSN v Ženevě, arcibiskup Silva-no Tomasi, který se zamýšlí nad mezinárodními krizemi v Sýrii, Iráku a Středoafričské republice, jak jsou sledovány na půdě Rady OSN pro lidská práva.

„V Ženevě, kde se mezinárodní společenství zabývá téměř všemi praktickými otázkami, dotýkajícími se každodenního života lidí, bylo nejvíce pozornosti věnováno krizím na Blízkém východě, otázkám rozvoje, náboženské svobody, vztahům mezi státy v souvislosti s migračním pohybem a ekonomice, jejímž středem by měl být člověk. Zvláštní pozornost zasedání Rady OSN pro lidská práva byla věnována Blízkému východu, Iráku a Sýrii. Byla však také rozšířena na Afriku, zejména na situaci ve Středoafričské republice. Hlavní starostí těchto snah, těchto pokusů najít cestu k míru, je ušetřit lidské životy, nemrhat dostupnými prostředky na zbytečné a ničivé konflikty, nýbrž využívat tyto pozitivní síly k rozvoji národů. V souvislosti s Blízkým východem byl akcent položen na nutnost nejenom dosáhnout příměří, aby bylo možno dodávat humanitární pomoc, ale také zaručit lidem svobodu a důstojné uplatňování jejich práv. Toto úsilí bylo vyjádřeno některými kroky, např. snahou o senzibilizaci veřejného mínění pozváním blízkovýchodních katolických patriarchů a pravoslavných biskupů na půdu OSN, aby byla k dispozici přímá svědeckví o tamější situaci a mohly být blíže specifikovány základní body, jejichž rovné a konstruktivní řešení je třeba nalézt.“

Myslíte, že lze v této souvislosti hledět k novému roku s důvěrou?

„Jako křesťané máme být vždycky optimisty, protože víme, že dějiny řídí Prozřetelnost. Stojíme však před určitým nedostatkem politické vůle řešit násilné konflikty, které probíhají v různých částech světa, zejména na Blízkém východě. Násilí nepřináší žádný konstruktivní výsledek. Musíme překonat mentalitu, podle níž se těžkosti a problémy řeší cestou násilí. Existují jiné prostředky. Je třeba vytvářet důvěru, aby byla možná rozmluva, a nacházet rozumné kompromisy, které umožní společné soužití všem lidem jakéhokoli náboženského vyznání či politického mínění, neublížovat si a podporovat sbíhavé snahy o obecné dobro. Domnívám se, že takovýto cíl bychom si měli stanovit do tohoto roku, a to bude možné, pokud budou obchod se zbraněmi a zájmy různých mocností odsunuty na druhé místo a na první místo budou postaveny zájmy lidí a jejich spravedlivá očekávání.“

Jakou roli v tom má Svatý stolec?

„Svatý stolec je v mezinárodním kontextu jakýmsi hlasem svědomí. Nejsme ekonomická, ani vojenská moc. Halapartny Švýcarské gardy proti moderním zbraním příliš nezmohou, a není to ani cílem. Specifický cíl poslání papežské diplomacie spočívá právě v tom, že je hlasem svědomí připomínajícím, že nejdůležitějšími hodnotami společné budoucnosti lidské rodiny je mír, vzájemná úcta a solidarita s těmi, kdo jsou v nouzi.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 3. 1. 2015

Institut pro křesťanskou kulturu Vás srdečně zve na

POUTNÍ ZÁJEZD ASSISI, PERUGIA, FLORENCIE ve dnech 24.-28. dubna 2015.

Putujeme a modlíme se za mír ve světě
a za duchovní povolání.

PROGRAM:

1. den (pátek 24. 4.) – odjezd z Moravských Budějovic (17.00 hod.) přes Znojmo (17.30 hod.), noční přejezd přes Rakousko, Benátky, Padovu, Florencii do Toskánska a mystické Umbrie – země světců.

2. den (sobota 25. 4.) – příjezd do města TODI, které má římské základy a stalo se ve středověku jedním z prvních svobodných komunit. Ve 13. stol. se zde narodil Jacopone da Todi, autor hymnu Stabat Mater. R. 1285 zde zemřel sv. Filip Benizi, druhý zakladatel řádu servitů a jeho ostatky jsou v servitském kostele uctívány. Ve městě dodnes stojí mnoho středověkých paláců, kostelů a starých strmých ulic. Po prohlídce odjezd k vodopádům CASCADE DELLE MARMORE u městečka TERNI – 165 metrů vysoké mohutné vodopády, které vznikly již ve 3. stol. př. n. l. a které uchvátí každého návštěvníka. Den ukončíme v městečku SPOLETO, jehož historie sahá daleko do středověku. Je turisticky velmi přitažlivé krásnou katedrálou, množstvím románských kostelů a nedotčenou okolní přírodou. Odjezd na ubytování u jezera TRASIMENO.

3. den (neděle 26. 4.) – ASSISI, město založené Etrusky. Je známé především jako místo narození a posledního odpočinku sv. Františka, zakladatele františkánského řádu. Pocházela odtud také sv. Klára, která založila ženskou větev řádu – klarisky. Assisi patří k nejznámějším poutním místům na světě. Najdeme zde skvosty architektury i mistrovská díla malířství – Giotto a Lorenzettiho. Assisi je rovněž místem narození římského básníka Propertia a z této doby pocházejí některé památky, např. ruina římského amfiteátru. Odpoledne prohlídka PERUGIE, hlavního města Umbrie. Najdeme zde památky z doby etruské, římské i nádherné středověké paláce a kostely, např. katedrálu sv. Lorenza, patrona města. V Perugii studoval práva sv. Jan Kapiestránský a žila zde sv. Klára z Montefalka, augustiniánka. Návrat k jezeru Trasimeno – nocleh.

4. den (pondělí 27. 4.) – po snídani odjezd s krátkou zastávkou v městečku AREZZO – starobylý střed města s mnoha nádhernými paláci, monumentálními kostely a krásným hlavním náměstím, trochu připomínajícím hlavní náměstí v Sieně. Zbytek dne prohlídka **FLORENCIE** (historické centrum je pod patronací UNESCO) – perla **Toskánska** s monumentálními stavbami florentské renesance: Dóm Santa Maria dei Fiori, Giottova Campanila, Baptisterium, hrobka Medicejských, Ponte přes řeku Arno, kostel Santa Croce s hrobkou Michelangela. Noční přejezd do ČR.

5. den (úterý 28. 4.) – návrat v ranních hodinách.

INFORMACE A PŘÍHLÁŠKY nejpozději do 17. dubna 2015: Institut pro křesťanskou kulturu, 675 41 Nové Syrovce 157 • tel.: +420 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz, internet: www.institut-hradiste.cz.

Cena: 4 950 Kč, děti do 15 let 4 820 Kč. V ceně je zahrnuta doprava luxusním zájezdovým autobusem, 2x ubytování, 2x snídaně, 1x večeře. Ostatní večeře je možné doobjednat během pobytu. Prosíme, kancionály vezměte s sebou. Součástí poutního zájezdu je mše svatá. V ceně není zahrnuta hromadná městská doprava, pojištění a vstupy (doporučujeme 50 €).

E SUPREMI

(Úryvky z encykliky papeže sv. Pia X.)

Komu by zůstalo tajno, že společnost lidská nyní daleko více než kdykoli jindy churaví, a to nemocí velice těžkou a hlubokou, která den ode dne se horší, celé pokolení lidské šířící a do záhuby strhuje? Jaká to nemoc jest, víte, bratři ctihodní. Jest to odpadnutí od Boha, vzdálení se od Boha, kteréž samo sebou nezbytně k záhubě vésti musí, dle slov prorokových: „Neboť hle, kteříž se vzdalují od tebe, zahynou.“ (Ž 73,27) I viděli jsme, že proti tak zhoubnému zlu vystoupiti je povinností papežského úřadu...

V pravdě, kdo o tom všem uvažuje, ten věru musí býti naplněn bázní, aby tato převrácenost mysli nebyla již jakousi ukázkou a takřka počátkem onoho zla, které na konec světa přijíti má; musí se báti, nedlí již na této zemi „syn zatracení“, o němž mluví apoštol (2 Sol 2,3). S tak velikou totiž zpupností, s takovou zuřivostí potírání se všude vážnost náboženství, brojí se proti důkazům zjevení víry a usiluje se tvrději všeliké povinnosti člověka k Bohu zrušiti, ba zcela zničit. Naproti tomu ukazuje se to, co podle téhož apoštola je vlastní známkou Antikrista, že se člověk sám s nejvyšší opovržlivostí na místo Boha vedral, vyyvyšuje se nade všecko, co slove Bůh! A to až v takové míře, že ačkoliv známost o Bohu v sobě zcela vyhladiti nemůže, přece jeho velebnost zavrhnou viditelný tento svět sobě jako nějaký chrám zasvětil, aby se mu všichni ostatní klaněli...

I vidíte již, ctihodní bratři, jaký to posléze úkol nám i vám zároveň svěřen jest: abychom společnost lidskou, která z cesty Kristovy moudrosti zbloudila, v kázeň církevní zpět přivedli... Toho pak výsledku aby snahy naše došly, vši mocí a silou musíme se přičiniti, abychom onu hroznou a ohavnou nepravost, kterou se doba naše vyznačuje, z kořene vyhladili, tu totiž, že člověk sebe staví na místo Boha.

*Pius X., papež a velekněz,
Řím, 4. října 1903*

*(Přeložil dr. Jan Nepomuk Sedlák,
Praha 1904)*

Pastýřský list německých biskupů z konce 19. století

Tento pastýřský list je aktuální i dnes - zdá se, že zde pojmenované zlo nabylo na síle. O to více je potřeba smírné modlitby, postu a úsilí o návrat respektu k Božímu řádu v tomto světě.

Náš čas jest nemocen a velmi nemocen. A proč jest nemocen? Protože odhodil chléb spásy, protože všim svým myšlením a jednáním nese se toliko k tvorům, ke světu a protože dle starého pyšného podskoku na místo Boha dosadil si člověka. Bez víry svrhl Krista s nebes, bez lásky, jež jediné z víry se rodí, a bez naděje, jež k nadpozemské vlasti povznáší ducha i srdce, klel se vši svou snahou a s celou svou podstatou v požitkářství tak, že ještě nikdy, co křesťanství hlubokou touhu lidského srdce pozvedalo z věcí časných do věčnosti, nadvláda těla nebyla tak velikou a všeobecnou, jako za našich dnů.

Komu se zdá, že tato domněnka je příliš krutá, ten nechť pohlédne k životu a skutkům dítek tohoto světa a pozoruje, kam směřují jejich touhy a činy, snahy a práce, oběti a nadšení, umění a vědy, a zajisté shledá, že vše toto je ovládnuto zájmy toliko pozemskými a že všecko, co z toho pochází, je blouznění nebo docela přetvářka a šilenství. Proto, kdo opovází se z podobného úsilí přítomný svět vyrušovati, anebo jej upozorňovati na to, co shůry jest, se zlou se potáže. Proto bouří se proti církvi a vzniká bázeň před rozvojem její moci. Proto tolik námitek proti mnohým uměnám a násilí k udržení jich v nízkosti. Proto také církev nemá pokoje a nebude ho mít, leč by svého poslání se vzdala a přijala učení, zákony a bohoslužbu v duchu nynějšího světa.

Namítá-li se však dle staré již lehkomyslné a povrchní výčitky, že toto vše již tu bylo a že vše v životě našem se jen opakuje, ba že tělo vždy se vzpírá duchu

a že smyslnost vždy mívala velkou moc, nechceme toho upírati, ale přímá výchova k smyslnosti, oslavování smyslnosti a život v moři smyslnosti, kdy hlava člověka své myšlení docela od nebes odvrací a jediné k zemi je řídí, k té zemi, již se má každý toliko nohama dotýkati, to je dítkem naší doby a vlastní její známkou.

Neříkejte také, že vždy panovaly bludy, nepravé, zákázonosné a bohaprázdné nauky, jež měly své hlasatele a přívržence, neboť ani toho neupíráme, ale ochrana těchto nepravých a bohaprázdných nauk, jejich rovnocennost s pravdou a jejich rozšíření ve všech vrstvách lidské společnosti, to je dítkem naší doby a vlastní její známkou.

Neříkejte, že vždy byly hříchy a nepravosti, zločiny a prostopášnosti nejhrubšího zrna, neboť neupíráme toho, ale pohrdání pokáním nad hříchy, obhajování hříchů, vychloubání se jimi a prohlašování hříchů za ctnosti, to je dítkem naší doby a vlastní její známkou.

Neříkejte konečně, že vždy byly vzpoury proti Bohu, církvi a zákonné vrchnosti, ježto ani toho neupíráme, ale v civilizovaných státech dovolované ohnisko vzpoury, plánovitě pěstování revolucí a všeobecné vychvalování tohoto anděla satana, jenž jsa líný a drzý, rozpoutaný a tyranický, nevěrecký a zároveň fanatický, nemůže nic dobrého sám vytvořiti a také nic dobrého strpěti, to je dítkem naší doby a vlastní její známkou...

*Pastýřský list německých biskupů
z konce 19. století,*

*Hlasy Svatováclavské, roč. XXIII.,
číslo 1.-6., Praha 1923, str. 64*

Před Kristovým příchodem musí církev projít závěrečnou zkouškou, která otřese vírou mnohých věřících. (srov. Lk 18,8; Mt 24,12) Pronásledování, které provází její putování po zemi, (srov. Lk 21,12; Jan 15,19-20) odhalí „tajemství nepravosti“ v podobě náboženského podvodu, přinášejícího lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadnutí od pravdy. Největ-

ším náboženským podvodem je antikristův podvod, to je falešné mesiášství, jímž člověk oslavuje sám sebe místo Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle. (srov. 2 Sol 2,4-12; 1 Sol 5,2-3; 2 Jan 7; 1 Jan 2,18.22)

Katechismus katolické církve 675

Vzpomínky na papeže Pia X. (15)

Jeho charita

Na konci každého roku, nikdy později, pokud si pamatuji, než po svátku Zjevení Páně, Svatému otci vždy velmi leželo na srdci připravit své soukromé vyúčtování, jež mi při této příležitosti ukazoval se zjevným zalíbením. „*Presentiamo il bilancio al Segretario di Stato per il controllo*,“ [„Předkládáme účetní bilanci státnímu sekretáři ke kontrole“] říkával obvykle s úsměvným zadostiučiněním. Měl účetní knihu velikosti velkého sešitu, do níž den po dni zaznamenával na jedné straně každou peněžní částku, kterou obdržel, malou či velkou, a na straně protilehlé každý výdaj. Almužny za mešní intence, které mu přicházely ze všech koutů světa, zapisoval odděleně do zvláštní knihy a ohledně tohoto registru byl obzvláště skrupulózní. „Nechci přijít do očištnice pro nedbalost v otázce mší svatých,“ byla jedna z jeho obvyklých poznámek o této věci. Avšak všechny ostatní peněžní částky zaznamenával do své účetní knihy, a když se rok chýlil ke konci, pečlivě vyčleňoval z celku darů k volnému užívání peněžní fondy určené ke zvláštním účelům. Nic ho nemohlo přimět k tomu, aby odložil nebo upravil užívání specifikovaných darů, a přísně odsuzoval metodu, tak často užívanou některými z těch, kterým byly svěřeny peníze dané pro určitý účel, použít je pro zajištění některé naléhavé potřeby nebo pro poskytnutí prozatímní pomoci ve prospěch jiných záležitostí, než byly zamýšleny dárce, pod záminkou, že dočasně vybraný obnos může být později vrácen na své místo bez škody pro určené cíle.

Vzpomínám si, jak po hrozném zemětřesení v Messině a v Reggio Calabria, kdy byly do rukou Svatého otce dány vysoké finanční obnosy pro znovuvybudování kostelů a škol a poskytnutí úlevy strádajícím obětem velké katastrofy, nemálo horlivců ho žádalo, aby část messinských fondů přidělil pro jiná dobrá díla, více či

méně spojená se Sicílií a Kalábrií. Papež tyto žádosti neoblomně odmítal. „Ani halír,“ říkával, „z toho, co mně věřící dali pro oběti zemětřesení, nemůže být utracen na jiný účel, byť sebezporuhodnější. Oni mi důvěřovali a já jsem vzhledem k nim zodpovědný.“

A tyto fondy ve výši více než šesti miliónů franků byly jím osobně spravovány a rozděleny. Účetní rozvaha, publikovaná v tisku vzhledem ke všemu, co vykonal na Sicílii a v Kalábrii, je zcela jeho vlastním dílem, kdy udivil hlavní účetní Vatikánu rychlostí a přesností, s nimiž sčítal nekonečné seznamy položek a zaznamenával nezbytné kalkulace ohledně různých finančních částek požadovaných pro rozličné účely. Když byla jeho finanční zpráva publikována, vzpomínám si na jeho následující postřeh: „Jsem zvědav,“ řekl, „zda se neukáže, že to byla jediná podrobná zpráva o využití miliónů tak velkodušně poskytnutých celým světem na pomoc postiženým provinciím.“ Bohužel se nemýlil.

Pius X. nikdy nediskutoval o tom, co dával na charitu, a dával neustále; nemoohl nedávat všechno, co měl. Nikoliv však ve vztahu k sobě samému: zde tomu bylo přesně naopak, neboť tu uplatňoval to nejprísnejší hospodaření.

V den jeho papežské volby nebo následujícího rána se jednomu podnikavému klenotníkovi podařilo dodat mu velmi cenný pektorální kříž a řetěz v naději, že bude Jeho Svatosti prodán. Pius X. ho několik dní nosil, jednoduše proto, že ho našel mezi novými paramenty, o nichž předpokládal, že je má užívat, a že měl dojem, že tento krásný kříž a řetěz náležejí k papežskému pokladu. O tři týdny později došel k zaplacení účet na více než tři tisíce franků. „Ach ne,“ zvolal ihned Svatý otec a pomalu potřásl hlavou, „myslíte si, že bych byl ochoten utratit všechny tyto peníze za kříž pro sebe samého? Poděkujte tedy tomu člověku a hned mu ho vraťte. Je zde určitě množství křížů

po bývalém papežovi a v každém případě mně zcela stačí ten, který jsem nosil v Benátkách.“ A hned nový kříž sundal a ten byl vrácen klenotníkovi.

Bylo velmi obtížné získat od něho povolení k vydání peněz pro jeho osobní pohodlí, a to dokonce v případech, které se týkaly jeho zdraví. Jeho osobní lékař doktor Marchiafava stále naléhal na to, jak je nutné, aby častěji chodil ven na čerstvý vzduch; na druhé straně nikdy nepřestával lamentovat nad tím, že není k dispozici žádný jiný přístup do vatikánských zahrad než skrze nekonečné a chladné galérie kolem Belvederu a knihovny, jimiž musel Svatý otec procházet, když šel na svou vycházku nebo se z ní vracel, a to obvykle uprostřed prachu nevyhnutelně zvrženého zástupy zvědavců. Potřeba soukromého přístupu do zahrad byla pocítována již jeho předchůdcem Lvem XIII., i když u něho byla tato potíž umenšována tím, že obvykle užíval nosítka. Pius X. byl silně proti tomu, aby byl nesen tímto způsobem, v neposlední řadě proto, že mu houpavý pohyb vyvolával závrať. Po důkladných studiích a nemalých diskusích náš architekt nakonec vyřešil problém tím, že přišel na možnost proražení tunelu, který by spojoval *Cortile del Belvedere* [Dvůr Belvederu] se zahradami a jenž by velmi vhodně umožňoval papežovi dojet do nich od jeho soukromého výtahu nebo od velkého schodiště paláce. Musím však říci, že nic nemohlo přesvědčit Jeho Svatost vynaložit výdaje za to, co se mu zdálo být pouze pro jeho osobní komfort.

Nakonec se mi podařilo obdržet jeho souhlas, aby tunel byl postaven, když jsem ho ubezpečil, že nezbytné finance mohou získat soukromě od přátel, z nichž mnozí, jak jsem věděl, budou rádi, a dokonce hrdí, že přispějí na vylepšení ve Vatikánu, zvláště když si budou vědomi toho, jak praktickou službu prokazují Piovi X. a jeho nástupcům. A tak se také stalo.

(Pokračování)

Z anglického originálu
„*Memories of Pope Pius X*“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Pondělí 9. 2. 2015

6:05 Vatican magazine (801. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Muzikanti, hrajte (7. díl): Vlčnovjanka 7:55 O starých Starých Hamrech 8:40 Cvrlikání 9:50 Přejeme si... 10:10 Léta letí k andělům (66. díl): Václav Hampel 10:35 Na jedné lodi (5. díl) 11:35 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 11:40 Za dlhých večerů: Podbálovský hashrman 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Koncert tanců čtyř století 14:05 Vatican magazine (801. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:35 Krasohled (12. díl) 15:00 Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka - Jan Ámos Komenský, poutník naděje 16:00 V souvislostech (84. díl) 16:20 Díler Božího slova 16:30 Taize Praha 2014 - historie evropských setkání 17:05 Až na konec světa 18:10 Salesiánský magazín [P] 18:25 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 18:30 Za dlhých večerů: Tisúvek [P] 18:40 Víra plná života (Chile) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 9. 2. 2015 [P] 20:00 Klapka s (97. díl): Ing. Ľubomír Patsch [P] 21:05 Na koberečku [P] 21:15 Noc venku [P] 21:35 Terra Santa News: 4. 2. 2015 22:00 Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. - Řím - věčné město 23:15 Vatican magazine (801. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:50 Kulatý stůl: Nemoci duše.

Úterý 10. 2. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 9. 2. 2015 6:15 Má vlast: Přerov 7:40 Hlubinami vesmíru s doc. Miloslavem Zejdou, 1. díl 8:25 Vatican magazine (801. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 9:00 Na pořadu rodina - Ve zdraví i v nemoci 10:05 Salesiánský magazín 10:20 Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. - Řím - věčné město 11:40 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 11:45 Za dlhých večerů: Tisúvek 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Muzikanti, hrajte (7. díl): Vlčnovjanka 13:40 Zprávy z Věčného města: 9. 2. 2015 13:50 Můj Bůh a Walter: Trojjediný Bůh 14:10 Léta letí k andělům (66. díl): Václav Hampel 14:30 Kulatý stůl: Nemoci duše 16:05 Přejeme si... 16:20 Vynoření z katakomb 17:15 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 17:25 Harfa Noemova 17:55 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 18:00 Cirkus Noeland (20. díl) 18:30 Za dlhých večerů: Poklad na Matinkách [P] 18:40 Animované biblické příběhy: Rút 19:05 Díler Božího slova 19:25 Budu pomáhat: Zajíček na koni 19:35 Zpravodajské Noeviny: 10. 2. 2015 [P] 20:00 Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme [P] 20:55 Slib 21:40 Zpravodajské Noeviny: 10. 2. 2015 22:00 P. S. 22:10 Přejeme si... 22:30 Zprávy z Věčného města: 9. 2. 2015 22:40 20 let Telepace na Slezské lilii 23:00 Terra Santa News: 4. 2. 2015 23:25 Jak potkávat svět s Janem Hališkou.

Středa 11. 2. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 2. 2015 6:20 Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka - Jan Ámos Komenský, poutník naděje 7:20 Charita Vsetín 7:35 Noc venku 7:50 Buon giorno s Františkem 8:50 Zprávy z Věčného města: 9. 2. 2015 9:00 Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme 9:50 Budu pomáhat: Zajíček na koni 10:00 Generální audience [L] 11:20 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 11:40 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 11:45 Za dlhých večerů: Poklad na Matinkách 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži [L] 12:55 Klapka s (97. díl): Ing. Ľubomír

TELEVIZE
DOBRYCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Patsch 14:00 Hudební magazín Mezi pražci 14:40 Na koberečku 14:50 Salesiánský magazín 15:10 Vatican magazine (801. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 15:40 Zpravodajské Noeviny: 10. 2. 2015 16:00 Jak potkávat svět s Janem Hališkou 17:25 Můj Bůh a Walter: Víra a věda [P] 17:45 Zprávy z Věčného města: 9. 2. 2015 18:00 Bez hábitu naživo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži [L] 19:05 Za dlhých večerů: Sýkora [P] 19:15 Terra Santa News: 11. 2. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Léta letí k andělům (68. díl) [P] 21:25 Noční univerzita: Libor Dvořák - Rusko - Ukrajina - Krym [P] 22:25 Krasohled (12. díl) 22:50 Generální audience Svatého otce [P] 23:25 Dobrý Pastier 0:05 Večer chval.

Čtvrtek 12. 2. 2015

6:05 Víra plná života (Chile) 6:50 Léta letí k andělům (68. díl) 7:10 Harfa Noemova 7:35 Strání - obec pod Javorinú 8:00 Vynoření z katakomb 8:55 Terra Santa News: 11. 2. 2015 9:15 Díler Božího slova 9:30 Přejeme si... 9:45 Ars Vaticana (9. díl) 10:00 Kulatý stůl: Nemoci duše 11:40 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 11:45 Za dlhých večerů: Sýkora 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Má vlast: Přerov 13:40 Generální audience Svatého otce 14:10 Klapka s (97. díl): Ing. Ľubomír Patsch 15:10 20 let Telepace na Slezské lilii 15:25 Cirkus Noeland (20. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 10. 2. 2015 16:15 Noc venku 16:35 Muzikanti, hrajte (7. díl): Vlčnovjanka 18:00 Animované biblické příběhy: Rút 18:25 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 18:30 Za dlhých večerů: Janiček Poturčenec [P] 18:45 Hlubinami vesmíru s doc. Miloslavem Zejdou, 1. díl 19:30 Budu pomáhat: ICTUS 19:35 Zpravodajské Noeviny: 12. 2. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (106. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 21:55 Zpravodajské Noeviny: 12. 2. 2015 22:15 P. S. 22:25 Vatican magazine (801. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 Až na konec světa 0:05 Přejeme si... 0:20 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 0:35 Hudební magazín Mezi pražci.

Pátek 13. 2. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 2. 2015 6:25 Až na konec světa 7:30 Franz Liszt: Virtuózy hudby 8:20 Krasohled (12. díl) 8:45 Salesiánský magazín 9:50 Noční univerzita: Libor Dvořák - Rusko - Ukrajina - Krym 10:05 Na koberečku 10:15 Klapka s ... (97. díl): Ing. Ľubomír Patsch 11:15 Naše zasvěcení 11:40 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 11:45 Za dlhých večerů: Janiček Poturčenec 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Léta letí k andělům (68. díl) 13:05 Ars Vaticana (9. díl) 13:15 Přejeme si... 13:35 Koncert tanců čtyř století 14:50 Noc venku 15:05 Víra plná života (Chile) 15:55 Charita Vsetín 16:10

Zpravodajské Noeviny: 12. 2. 2015 16:30 Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme 17:25 Z pohľadu kardinála 18:00 Sestra Sára 18:25 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 18:30 Za dlhých večerů: Obrázek na díle [P] 18:35 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 18:50 Putování po evropských kláštřech: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 19:25 Kouzlo strun 19:40 Zprávy z Věčného města: 13. 2. 2015 [P] 20:00 Noemova pošta: únor [L] 21:40 Na koberečku 21:55 Přejeme si... 22:10 Hlubinami vesmíru s doc. Miloslavem Zejdou, 1. díl 22:50 Andělka 23:30 Muzikanti, hrajte (7. díl): Vlčnovjanka.

Sobota 14. 2. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 13. 2. 2015 6:15 Na jedné lodi (5. díl) 7:20 Noc venku 7:35 Léta letí k andělům (68. díl) 7:55 Hudební magazín Mezi pražci 8:40 Cirkus Noeland (20. díl) 9:10 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 9:15 Animované biblické příběhy: Rút 9:40 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 10:00 Bez hábitu naživo: z kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži 11:00 Sborové slavnosti Hradec Králové 2013 11:30 69783 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Zprávy z Věčného města: 13. 2. 2015 12:20 P. S. [P] 12:30 Přejeme si... 12:45 Vynoření z katakomb 13:45 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (106. díl) 15:10 Terra Santa News: 11. 2. 2015 15:30 Bača Milan od Juraja do Šimona 16:00 Zpravodajské Noeviny: 12. 2. 2015 16:15 Díler Božího slova 16:25 Outdoor Films s Natálií a Michalem Maděrovými 18:00 Pomoc, která se točí 18:25 Sedmihlásky (67. díl): Zakukala kukulinka + Ej, fialenko modrá 18:30 Za dlhých večerů: Obrázek na díle 18:40 Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme 19:30 V souvislostech (85. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (90. díl) [P] 20:55 Poslovía nádeje [P] 21:25 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích 21:45 Volání: Etiopie 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 13. 2. 2015 22:20 Harfa Noemova 22:45 Karmelitánky v Chile 22:55 Budu pomáhat: ICTUS 23:05 Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka - Jan Ámos Komenský, poutník naděje 0:05 Koncert tanců čtyř století.

Neděle 15. 2. 2015

6:15 Ars Vaticana (9. díl) 6:25 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (106. díl) 7:50 Na koberečku 8:00 Víra plná života (Chile) 8:50 Vynoření z katakomb 10:00 Mše svatá s novými kardinály [L] 11:35 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (85. díl) 12:35 Buon giorno s Františkem [L] 13:50 Zpravodajský souhrn týdne [P] 14:40 Noc venku 14:55 Budu pomáhat: ICTUS 15:05 Noční univerzita: Libor Dvořák - Rusko - Ukrajina - Krym 16:05 Cesta k andělům (90. díl) 17:00 Noeland (33. díl) 17:25 Sedmihlásky - Letělý dvě holuběnky 17:30 Animované biblické příběhy: Samuel [P] 18:00 Zprávy z Věčného města: 13. 2. 2015 18:10 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 18:25 Škola křesťanského života a evangelizace 18:40 Zprávy z Věčného města: 13. 2. 2015 19:00 Léta letí k andělům (68. díl) 19:20 Poselství svatých: František z Assisi 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (802. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Česká hudba na zámčích Moravy a Slezska: Ostrava - Vítkovice [P] 21:35 V souvislostech (85. díl) 22:00 Po cestách víry (2. díl): V tvých branách, Jeruzaléme 22:50 Ut intelligam corde - Porozumieť srdcom 23:15 Ars Vaticana (9. díl) 23:25 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:35 Harfa Noemova 0:05 Zpravodajský souhrn týdne.

Zveme Vás na **DUCHOVNÍ CVIČENÍ PRO ZDRAVOTNÍKY A PRO TY, KTERÉ PEČUJÍ O DRUHÉ**, ve dnech **26. 2. – 1. 3. 2015**. KDE: exerciční dům, Svátá Hora – Příbram. **Přednášející:** Mons. Aleš Opatrný – kněz pražské arcidiecéze, zakladatel Pastoračního střediska při AP. Na KTF UK vyučuje pastorační teologii, autor několika knih, řadu let vede exercicie. **Příjezd:** ve čtvrtek 15.00–17.30 hod., **odjezd:** v neděli v 13.00 hod. **Cena:** 1200 Kč. **Přihlášky – jen písemně:** Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svátá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplním formuláře na www.svata-hora.cz. **Tel.:** 731 619 800.

Matice svatokopecká pořádá v **neděli 15. února 2015 v 16.15 hod. ve Francouzském sále fary na Svatém Kopečku u Olomouce přednášku Ing. arch. Jar. Haince** spojenou s promítáním na téma **SETKÁNÍ S ARCHITEKTUROU V AFRICE**.

Sestry premonstrátek ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „ECHARISTIE JE DAREM DARUJÍCÍHO SE BOHA“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční ve dnech **28. února – 1. března 2015**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakoňčí je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 23. února 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel.: 733 755 836.

SLAVENÍ SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH V OLMOUCKÉ ARCIDIECÉZI (připadá na středu 11. 2. 2015)

Středa 11. 2. 2015, Olomouc: V 18.00 hod. se otec arcibiskup setká s lékaři a zdravotníky při slavení mše svaté v **dominikánském kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie** (Slovenská 14) a následně besedě v klášterním refektáři; viz také web Katolické asociace nemocničních kaplanů (KANK) <http://kaplan-nemocnice.cz/xxiii-svetovy-den-nemocnych-11-2-2015/>.

Středa 11. 2. 2015, Vojenská nemocnice Olomouc: V 15.00 hod. se otec biskup Josef Hrdlička setká s ředitelem VNOL, navštíví pacienty na vybraných odděleních a pozdraví se se zdravotníky. V 16.45 hod. v kostele sv. Štěpána (v areálu nemocnice) bude sloužit mši svatou.

Středa 11. 2. 2015, Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice: Setkání P. Damiána Němce OP s ředitelkou Ing. Zdeňkou Vičkovou, br. Martinem Mackem OH, představeným řádu, a P. Jindřichem Peřinou, místním farářem, uvedení nových nemocničních kaplanů Jiřiny a Roberta Psotových do služby, návštěva pacientů, v 13.45 hod. mše svatá pro nemocné a zdravotníky v nemocniční kapli Panny Marie Dobré Rady.

Středa 11. 2. 2015, Krajská nemocnice T. Bati, a.s. ve Zlíně: V 15.30 hod. bude sloužit mši svatou v nemocnici P. Josef Nuzík, generální vikář Arcidiecéze olomoucké; poté setkání s přítomnými lékaři a zdravotníky.

Středa 11. 2. 2015, Městská nemocnice s poliklinikou Uherský Brod, s.r.o.: Odpoledne mše svatá (čas v době uzávěrky Světla nebyl znám) s udílením svátosti pomazání nemocných, slouží P. Josef Pelc. Poté návštěvy pacientů na pokojích s nabídkou přijetí svátosti nemocných.

Středa 11. 2. 2015, nemocnice Přerov: V 15.00 hod. mše svatá v budově LDN, 5. patro, odd. I, v jídelně pro nemocné.

V pátek 20. 2. 2015 zavítá otec arcibiskup Jan Graubner do **Fakultní nemocnice Olomouc** a navštíví nemocné; viz web KANK.

Z ostravsko-opavské diecéze:

V úterý 17. 2. 2015 ve Fakultní nemocnici Ostrava se uskuteční vernisáž výstavy „Být nablízku“ (výstava fotografií Filipa Fojtíka), věnované službě nemocničních kaplanů; viz web KANK.

Liturgická čtení

Neděle 8. 2. – 5. neděle v mezidobí

1. čt.: Job 7,1–4.6–7

Ž 147(146),1–2.3–4.5–6

Odp.: srov. 3a (*Chvalte*

Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce. Nebo: Aleluja.)

2. čt.: 1 Kor 9,16–19.22–23

Ev.: Mk 1,29–39

Pondělí 9. 2. – ferie

1. čt.: Gn 1,1–19

Ž 104(103),1–2a.5–6.10+12.24+35c

Odp.: 31b (*At se Hospodin těší ze svého díla!*)

Ev.: Mk 6,53–56

Úterý 10. 2. – památka sv. Scholastiky

1. čt.: Gn 1,20–2,4a

Ž 8,4–5.6–7.8–9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

Ev.: Mk 7,1–13

Středa 11. 2. – nez. památka Panny Marie Lurdské

1. čt.: Gn 2,4b–9.15–17

Ž 104(103),1–2a.27–28.29bc–30

Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)

Ev.: Mk 7,14–23

Čtvrtek 12. 2. – ferie

1. čt.: Gn 2,18–25

Ž 128(127),1–2.3.4–5

Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)

Ev.: Mk 7,24–30

Pátek 13. 2. – ferie

1. čt.: Gn 3,1–8

Ž 32(31),1–2.5.6.7

Odp.: 1a (*Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost.*)

Ev.: Mk 7,31–37

Sobota 14. 2. – nez. sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Gn 3,9–24

Ž 90(89),2.3–4.5–6.12–13

Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)

Ev.: Mk 8,1–10

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. ÚNORA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 2.		PO 9. 2.		ÚT 10. 2.		ST 11. 2.		ČT 12. 2.		PÁ 13. 2.		SO 14. 2.	
Antifona	812	912	826	928	1741	1961	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1742	1961	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1743	1962	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	692	781	831	933	1307	1963	1308	1451	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	1744	1963	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	692	782	832	934	1307	1450	1308	1451	878	984	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	692	782	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1746	1965	867	972	883	989	900	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1749	1968	871	976	887	994	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	692	781	693	782	840	943	1750	1969	1308	1451	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	1750	1969	872	977	888	994	904	1028
Záv. modlitba	692	782	692	782	841	944	1307	1450	1308	1451	888	995	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PAVEL Z TARSU A JEHO SVĚT
Mireia Rysková s exkursy Syby Seifertové • Prorektor-editor Jan Royt
 • Redakce Josef Táborský

Tato monografie je první původní českou prací, která se v takové hloubce a v takovém rozsahu zabývá jednou z nejvýraznějších postav raného křesťanství, Pavlem z Tarsu. Tento vzdělaný diasporní Žid se po setkání se zmrtvýchvstalým Pánem stal zřejmě

nejhorlivějším hlasatelem evangelia a právě díky jeho nasazení a schopnostem se křesťanská víra úspěšně prosadila v pohanském prostředí. Kniha na pozadí reálií soudobého helénistického světa sleduje Pavlovu židovskou formaci a myšlenkový obzor před obrácením, pokouší se rekonstruovat základní chronologii jeho života, zevrubně pojednává o Pavlově misijním působení a přináší rozbor jeho literární činnosti i základních témat jeho teologie.

Univerzita Karlova v Praze - Nakladatelství Karolinum
 Brož., A5, 502 stran, 390 Kč

ŽÍT SVÁTOSTÍ ODPUŠTĚNÍ

Texty a modlitby k přípravě na svátost smíření: jednoduchá pomůcka ke zpytování svědomí. Obsahuje myšlenky převzaté z katechezí papeže Františka o odpuštění a milosrdenství.

Trapistky • Brož., 88x166 mm,
 křídový papír, 16 stran, 25 Kč

MANŽELSTVÍ: IKONA BOŽÍ LÁSKY K NÁM

Brožurka obsahuje obnovu manželských slibů, katechezi papeže Františka o manželství, modlitbu manželů, modlitbu za děti, modlitbu k svatému Josefovi, modlitbu o požehnání v rodinném životě, velepíseň na lásku.

Trapistky • Brož., 88x166 mm,
 křídový papír, 16 stran, 25 Kč

ROZMLUVY S BOHEM • ROZJÍMÁNÍ NA KAŽDÝ DEN CÍRKEVNÍHO ROKU

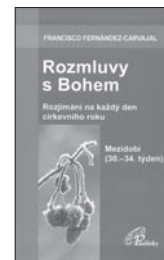
Francisco Fernández-Carvajal • Ze španělštiny přeložil Petr Koutný

Texty španělského autora, působícího v prelaturě Opus Dei, jsou určeny pro každého, kdo touží každý den vstoupit do modlitby a nechat se vést úryvky z Písma svatého a duchem dané liturgické doby.

Paulinky • Váz., 112x170 mm

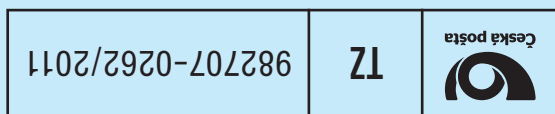

Svazek 5a: Mezdobí (24.-29. týden)
 400 stran, 269 Kč

Svazek 5b: Mezdobí (30.-34. týden)
 344 stran, 249 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské. Vydává Malice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.